НАРОДНА АРМІЯ

18 лютого, 2016

#6 (5435)

«НЕБЕСНА СОТНЯ ВОЇНІВ МАЙДАНУ»

… Герої «Небесної сотні» пішли у вічність. Але людина живе стільки, скільки про неї пам'ятають. Тих, хто віддав своє життя на Майдані за право українців жити у вільній демократичній державі, українці пам'ятатимуть завжди.

20 лютого в державі відзначається День Героїв Небесної Сотні

стор. 12

Військовослужбовці механізованої бригади займають визначені рубежі оборони

РЕАЛЬНИЙ БІЙ У ШАБЛОН НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ

Батальйонні тактичні навчання відбулися в найбільшій європейській пустелі Олешківські піски на Херсонщині

Військовослужбовці окремої механізованої бригади, яка входить до складу оперативного командування «Схід», вдосконалили бойовий вишкіл під час практичних занять на одному з військових полігонів на півдні України.

Зокрема в ході тактичного заняття з бойовою стрільбою особовий склад механізованого батальйону разом із приданими підрозділами виконав комплекс завдань з ведення оборонного бою та перехід до контрнаступу на противника із зайняттям визначених рубежів.

стор. 4

З НАСТАННЯМ НОЧІ МЕШКАНЦІ ЗАЙЦЕВОГО НЕ ЛЯГАЮТЬ СПАТИ, А ПОЧИНАЮТЬ ХОВАТИСЯ...

Проросійські найманці показують свою «вовчу натуру» і гатять по селу навіть зі ствольної артилерії

стор. 3

МІННИЙ АРСЕНАЛ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ,

або Чим «засівають» землю Донбасу прихильники «русского мира»

стор. 5

АНТИКОРУПЦІЙНА ПРОГРАМА МІНОБОРОНИ НАБИРАЄ ОБЕРТІВ

В оборонному відомстві продовжується позитивна практика з проходження люстраційної перевірки, а також проведення психологічного вивчення на поліграфі кандидатів на керівні посади

стор. 6

«ЗРАДНИКІВ СЕРЕД НАС НЕ БУЛО»

Старший лейтенант Дмитро Кибич пробув у полоні терористів п'ять діб. Нині він продовжує службу в Києві, у пункті постійної дислокації 101-ї окремої бригади охорони Генерального штабу Збройних Сил України

стор. 7

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ У 2016 РОЦІ

стор. 8-9

НА ШЛЯХУ «ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ»

Відносини між Україною та Румунією на сучасному етапі потребують кардинального оновлення

стор. 10

НЕ ПОТОКОМ ГУЧНИХ ФРАЗ, А КОНКРЕТНИМИ СПРАВАМИ

Такий принцип життя американця українського походження Тараса Дроф'яка

стор. 11

«ПОКИ ЖИВА МОВА НАРОДНА В УСТАХ НАРОДУ, ДО ТОГО ЧАСУ ЖИВИЙ І НАРОД…»

23 лютого — Міжнародний день рідної мови

стор. 13

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

МАЙБУТНЄ ЗБРОЙНИХ СИЛ — ЗАПРОВАДЖЕННЯ СТАНДАРТІВ НАТО

Під час проведення прямої урядової телефонної лінії заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський повідомив журналістам останні новини у реформуванні Збройних Сил нашої держави, зокрема щодо переходу армії на стандарти НАТО на період до 2020 року.

Минулого року вже було запроваджено 65, а поточного передбачається втілити в діяльність військ ще 70 натовських стандартів. Щоб прискорити цю роботу, за рішенням Міністра оборони України була створена постійна робоча комісія з питань реформування Збройних Сил держави за стандартами НАТО на період до 2020 року.

Відповідні програми узгоджуються з фахівцями Альянсу. Серед таких новацій — опрацьована Логістична програма Збройних Сил України. В її основі — система, яка забезпечить повну відповідність розвитку національного війська за стандартами НАТО.

Суттєве збільшення грошового забезпечення військовослужбовців вже позначилося на підвищенні мотивації до військової служби, формуванні Збройних Сил на контрактній основі. Як повідомив генерал-лейтенант Ігор Павловський, у поточному році вже уклали контракти 7,3 тисячі військовослужбовців. У перспективі Збройні Сили України матимуть до 70 відсотків таких захисників України. Вони обійматимуть ті посади, які визначають боєготовність війська.

Керівництво держави, Міністерства оборони України посилює турботу про учасників антитерористичної операції. Понад 25 тисяч військовослужбовців отримали матеріальне заохочення за виконання бойових завдань на загальну суму 111,5 мільйонів гривень. За мужність та героїзм, виявлені учасниками АТО, 9232 військовослужбовці ЗС України отримали державні нагороди, з них 1769 — посмертно. Статус учасників бойових дій надано понад 117 тисячам захисників України та працівникам Збройних Сил.

Володимир ЧІКАЛІН

У 184-МУ НАВЧАЛЬНОМУ ЦЕНТРІ СФОРМОВАНО ДРУГУ ГРУПУ КОНТРАКТНИКІВ: КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ — УЧАСНИК АТО

Військова служба за контрактом починається з забезпечення військовослужбовців формою одягу

Понад півтисячі українців підписали у 184-му навчальному центрі контракт зі Збройними Силами України. Це — друга група контрактників, сформована в навчальному центрі вже цього року. Чоловіки та жінки прибули сюди з 24 областей України. Найбільше контрактників — з Хмельниччини, Вінниччини та Львівщини.

Майже половина «нових» контрактників — молодь віком до 27 років, кожному 10-му ще немає двадцяти, а деяким лише нещодавно виповнилося 18 років, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Під час відбору контрактників фахівці навчального центру телефоном спілкувалися з батьками кандидатів. Намагалися з'ясувати, чи готові вони до того, щоб їхні діти прийняли рішення пов'язати майбутнє з армією, отже, з високою імовірністю вирушити служити в зону проведення АТО, — розповів голова комісії психологічного відбору 184-го навчального центру полковник Петро Левус. — Тільки стосовно одного з кандидатів батьки заперечили це, тож хлопець повернувся додому. Решта підтримали рішення своїх дітей. На фоні можливості саме в армії знайти своє місце в житті, зокрема матеріально забезпечити себе та майбутню сім'ю, відчуття патріотизму в контрактників продовжує залишатись пріоритетним.

Кожен третій військовослужбовець, який підписав контракт у 184-му НЦ, має середню спеціальну або вищу освіту. Серед них — 33 жінки. Майже 60% контрактників уже служили у війську, а кожен четвертий брав участь у проведенні антитерористичної операції.

— Якість особового складу, який прибуває для укладання контракту, значно перевершує якість мобілізаційних ресурсів, які прибували до нас під час проведення хвиль мобілізації, — наголосив полковник Петро Левус.

Двадцятишестирічний учасник АТО Сергій Наконечний з міста Ямпіль на Вінниччині планує зробити в армії кар'єру. Хлопець майже рік воював біля Артемівська, де був спершу помічником гранатометника, а згодом — гранатометником. Після демобілізації чоловік вирішив укласти контракт зі Збройними Силами, щоб здобути вищу освіту та стати офіцером.

— Одні ховаються, інші не можуть, тож ідемо служити ми. Я служив у Прикордонній службі, був призваний під час третьої хвилі мобілізації, демобілізувався півроку тому. Чекав, що буде наступна хвиля мобілізації, але її немає. Тому вирішив укласти контракт, — розповів Сергій.

У 184-му навчальному центрі контрактники пройдуть стройову, вогневу та тактичну підготовки, а після складання Військової присяги опановуватимуть військовий фах. Після завершення підготовки військовослужбовці-контрактники будуть розподілені по підрозділах Збройних Сил України.

50 ВІДСОТКІВ КВАРТИР — ЧЛЕНАМ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ ТА ТИМ, ХТО ВОЮВАВ

На черговому засіданні комісії з контролю за розподілом житла в гарнізонах Збройних Сил України було розглянуто понад 110 квартирних справ. Окрім вивільнених осель та тих, які вже перебували в житлових фондах оборонного відомства, розподілялися й 66 закуплених нових квартир. Кожне друге житло з усіх розподілених надали учасникам бойових дій, АТО, вдовам загиблих та померлих військовослужбовців.

Найбільше новосіль справлять у Львівському гарнізоні — 70 сімей. Серед військовослужбовців Рівненського гарнізону розподілили 18 квартир, ще 11 — для Білгород-Дністровського гарнізону.

Інф. «НА»

КАЛОРІЙНІСТЬ І РІЗНОМАНІТНІСТЬ СОЛДАТСЬКОГО МЕНЮ В ЗОНІ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ ЗБІЛЬШИТЬСЯ

Каталог продуктів для військових містить 248 найменувань

На початок поточного року пілотним проектом щодо зміни системи харчування у Збройних Силах охоплено більше трьох тисяч військовослужбовців. Про це на брифінгу для журналістів повідомила керівник проекту, член Проектного офісу реформ Міністерства оборони України Діана Петреня. За її словами, страви для військовиків задіяних у експерименті частин готуються військовими кухарями з продуктів, передбачених відповідним каталогом, який на сьогодні містить 248 найменувань. Це дозволяє значно урізноманітнити добове меню і водночас забезпечити якісне харчування зі збереженням передбаченої нормами калорійності раціону та його вартості. З огляду на попередні позитивні результати експерименту, керівник проекту повідомила, що 2016 року після прийняття урядом відповідного рішення Міністерство оборони запровадить експериментальну систему харчування також у деяких військових частинах, що дислокуються у зоні проведення АТО.

У зв'язку з цим для військових, які перебувають на Донбасі, планується розширення асортименту каталогу, оскільки в польових умовах навантаження на бійців зростає, отже, вони витрачають більше енергії. Вже відпрацьовано близько100 додаткових позицій для польового набору, які дозволять збільшити калорійність страв. Їжу в зоні АТО готуватимуть також військові кухарі.

ВДАЛОСЯ ЗЕКОНОМИТИ БЛИЗЬКО 30 ВІДСОТКІВ ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ, ЯКІ ПЕРЕДБАЧАЛИСЯ НА ЗАКУПІВЛЮ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ. У ГРОШОВОМУ ОБЧИСЛЕННІ ЦЕ СТАНОВИТЬ 4 268 655 ГРИВЕНЬ

Що стосується частин, охоплених експериментом на сьогодні, то для них Міністерство оборони замовлятиме продукти харчування у постачальника зі світовим ім'ям. Вже підписано договір між військовим відомством та ТОВ «Метро Кеш енд Керрі».

— За попередніми результатами електронного редукціону вартість набору продуктів на одного військовослужбовця Західної військово-морської бази на добу становитиме 42,39 гривні, а на кораблі «Гетьман Сагайдачний» — 44,41 гривні при збереженні калорійності та асортименту за каталогом, — зазначила Діана Петреня.

За її словами, співпраця з ТОВ «Метро Кеш енд Керрі» дозволяє суттєво заощаджувати витрати на харчування, адже попередня вартість набору продуктів на одного військовослужбовця, задіяного в експерименті (до 31 грудня 2015 року) становила 57,24 грн — на базі та 59 грн — на кораблі.

— Загалом нам вдалося зекономити близько 30 відсотків державних коштів, які передбачалися на закупівлю продуктів харчування. У грошовому обчисленні це становить 4 268 655 гривень.

Про значну економію державних коштів у ході реалізації пілотного проекту з харчування, реформування всієї системи тилового забезпечення та проведення державних закупівель розповів і голова Комітету конкурсних торгів Міністерства оборони України Олег Свірко. За його словами, з квітня 2015 року на закупівлях Міністерства оборони України зекономлено майже 600 млн грн, з них 241 млн грн — за допомогою електронної системи проведення торгів ProZorro.

Також він повідомив, що Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак поставив чітке завдання приділити особливу увагу якості надання послуг харчування для Збройних Сил України. На виконання розпорядження керівника військового відомства нині впроваджена і безперервно вдосконалюється система контролю якості надання таких послуг, зокрема у військах віднині постійно працюють мобільні групи щодо перевірки якості харчування особового складу, впроваджується дієвий контроль з боку громадськості.

Іван СТУПАК

Командир батальйону з позивним «Опер» (праворуч) накручує ПББС на автомат Калашникова

Комбат полковник «Сан Санич» біля побитого осколками автомобіля

З НАСТАННЯМ НОЧІ МЕШКАНЦІ ЗАЙЦЕВОГО НЕ ЛЯГАЮТЬ СПАТИ, А ПОЧИНАЮТЬ ХОВАТИСЯ...

Проросійські найманці показують свою «вовчу натуру» і гатять по селу навіть зі ствольної артилерії

Вже понад місяць, як населений пункт Зайцеве став однією з найгарячіших точок у зоні проведення антитерористичної операції. Село на Донеччині чи не щодня потрапляє у зведення штабу АТО як територія, що постійно піддається обстрілам з боку проросійських найманців. На ці провокації військовослужбовці 57-ї окремої мотопіхотної бригади, що несуть тут службу, не піддаються. Водночас вони всіма можливими способами стримують бойовиків від просування на українську територію і завжди готові дати відсіч підступному ворогу.

З командиром одного з батальйонів бригади полковником з позивним «Сан Санич» спілкувався в розбитому обстрілами будинку.

— От і сьогодні вночі в цей двір поцілили з автоматичного гранатомета, — зауважив комбат. — Хазяїн садиби отримав серйозні поранення, один осколок перебив йому артерію. Мої хлопці надали невідкладну медичну допомогу, евакуювали в лікарню у Дзержинськ. Взагалі ці наші «нульові» позиції і навіть укріплення другого ешелону оборони бойовики обстрілюють цілодобово. Російські найманці при цьому «не гребують» застосовувати не тільки 120-міліметрові міномети, а також заборонену ствольну артилерію калібру 122 міліметри. Про стрілецьку зброю та «важкі» кулемети й говорити не доводиться. Вчора вдень було три вогневі сутички із застосуванням противником майже всіх видів озброєння, а вночі село освітлювалося вибухами з їхніх гранатометів і мінометів.

Комбата доповнює один із офіцерів батальйону:

— Найбільше нам дошкуляють мінометні. По садибі, що праворуч, вчора поцілили 120-міліметровою міною. Наскрізь пробило осколками дах і все навколо. А ось свіжа вирва від міни калібру 82 міліметри. Ця «шоста» модель ВАЗа побита саме її осколками. Вулиця ліворуч геть знищена, жодного вцілілого помешкання…

До «Сан Санича» підходить уже знайомий мені офіцер розвідки з дислокованого неподалік 34-го окремого мотопіхотного батальйону Костянтин Ільченко:

— Комбате, — вклинюється він у розмову, — я вам від інженерів спецпідрозділу «Хорт» нові «глушаки» привіз на ДШК і до автоматів. «Вироби» зараз випробовуються в нас на стрільбищі.

Виявилось, що пристрої для безшумної та безполум'яної стрільби (ПББС) були виготовлені волонтерами. Але їхні технічні характеристики надзвичайно високі. Інформація про їхні можливості мене настільки заінтригувала, що я, попри непролазну багнюку на польових дорогах, не втримуюся від поїздки на те

НАШІ «НУЛЬОВІ» ПОЗИЦІЇ БОЙОВИКИ ОБСТРІЛЮЮТЬ ЦІЛОДОБОВО. ПРИ ЦЬОМУ ЯК З МІНОМЕТІВ, ТАК І АРТИЛЕРІЇ КАЛІБРУ 122 ММ

саме стрільбище 34-го батальйону. На місці розвідник Костянтин Ільченко представляє мені кремезного чоловіка старшого віку…

— Це голова правління Об'єднання ветеранів українських спецпідрозділів Павло Патарецький. Він допомагає нашому батальйону з моменту його створення, він же організовував і спецпідрозділ «Хорт» з ветеранів силових структур.

Павло Анатолійович згодом розповідає про те, що тут зараз відбувається:

— Ми привезли нашим хлопцям у подарунок 170 комплектів зимового обмундирування типу «Гірка». Однак головний наш дарунок — певна кількість пристроїв для безшумної та безполум'яної стрільби, спеціальні датчики руху для виявлення ворожих диверсійно-розвідувальних груп та прилади протидії безпілотним літальним апаратам. Все це — власні розробки нашої інженерної групи, вони унікальні. Наприклад, «глушаки» під великокаліберні кулемети мають вбудований ротор, який не тільки стабілізує при стрільбі ствол, але й відводить порохові гази від стрільця. До того ж усі вони розраховані для ведення вогню штатним, а не спеціальним патроном. При цьому наша розробка зменшує силу звуку пострілу на 80 відсотків і не дає спалаху вночі.

Тим часом командир батальйону капітан з позивним «Опер» та командир взводу молодший сержант з позивним «Легкий» накручують на стволи різного типу автоматів прилади безшумної стрільби. «Легкий» проводить контрольний відстріл штатними патронами… Постріл із зазвичай оглушливого укороченого АКСУ-74 за два кроки від нього не гучніший за тріск зламаної гілки!

Трохи згодом запитую взводного, чому сюрпризи винахідників та новенькі однострої його підрозділ отримав першим. «Легкий» задоволено сміється:

— Це заохочення, бо ми всюди перші. Я не перебільшую, але наша репутація ґрунтується на грамотних діях на передовій. Наприклад, взводу довірили прикривати відхід батальйонних підрозділів із Зайцевого на ротацію. Ми залишили село останні, прикриваючи своїх і не даючи бойовикам підняти голови. До речі, напередодні виходу наш ротний, офіцер за позивним «Койот», просто в окопах вручив моїм хлопцям 10 медалей. Молодшому сержанту «Локі» — орден Богдана Хмельницького першого ступеня. Він, до речі, сімома пострілами з РПГ-7 зірвав атаку ворожих бронемашин, які йшли на прорив наших позицій. Одну БМП спалив вщент…

Коли наш автомобіль уже в сутінках виїжджав з розташування 57-ї бригади, в районі Зайцевого знову почали лунати вибухи…З настанням ночі російські найманці почали вилазити зі свого лігва і вкотре змусили мирних людей під вибухи мін ховатися по підвалах та молитися Богу, аби їхній будинок вцілів, а ніхто з рідних та сусідів не постраждав.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ЗАВДАННЯ: З ДШК НА «ХАММЕРІ» «ПОДАВИТИ» ВОГНЕВІ ТОЧКИ ПРОТИВНИКА

Особовий склад 80-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ, що виконує завдання в зоні проведення АТО, систематично вдосконалює бойовий вишкіл з бойової підготовки та проводить імітації бою з умовним противником. Цього разу — у складі взводу, використовуючи броньовані машини «Хаммер» та встановлені на них кулемети ДШК. Основним завданням, яке військовослужбовці отримали від інструктора, було подавлення вогневих точок «противника».

Вправам з бойовою стрільбою передують заняття в базовому таборі, де бійці без пострілів вивчають порядок дій при швидкісній практичній стрільбі. І тільки потім — вирушають на полігон.

На кожному такому занятті львівські десантники постійно підтверджують, що бойова підготовка в поєднанні з психологічною є одним із найважливіших елементів виховання справжнього воїна-десантника, захисника України, який не з чужих слів знає, що таке справжній бій, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Під час маршу у визначений район

Кулеметник відбиває атаку ДРГ

РЕАЛЬНИЙ БІЙ
У ШАБЛОН НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ

Батальйонні тактичні навчання відбулися в найбільшій європейській пустелі Олешківські піски на Херсонщині

Управління бойовими порядками здійснювалося в реальному часі

Батарея протитанкових гармат висунулася на позиції для стрільби прямою наводкою

Серед іншого військовослужбовці відпрацювали висування, здійснення маршу та зайняття оборони, спостереження за противником, знищення повітряних цілей, відбиття атак механізованих підрозділів противника на передньому краї та на флангах, швидкий маневр вогнем та правильне застосування сил та засобів приданих підрозділів, ураження противника, який прорвався в оборонні порядки тощо.

Було помітно, що офіцери, сержанти і солдати військового з'єднання не з чужих слів знають, що таке реальний бій, адже їхнє військове з'єднання в повному складі брало участь у бойових діях на Сході України. Тож для кожного з них тренування в польових умовах не містило умовностей. Змодельована обстановка постійно ускладнювалася. Утім мінометники, артилеристи, танкісти, зенітники й піхотинці дотримувалися всіх тактичних нормативів, передбачених бойовими статутами і різними настановами. Словом, все було, як на війні.

За легендою навчань, противник провів наступальну операцію і оволодів першим і другим оборонним рубежем. Під час цих дій ворог зазнав значних «втрат» в особовому складі, озброєнні й військовій техніці та був зупинений... Знесилений, він висував із глибини резерви і проводив перегрупування сил і засобів. Наші воїни отримали завдання: у встановлені терміни відбити атаку спочатку диверсійно-розвідувальних груп, а потім основних сил супротивника й перейти у контрнаступ.

В один із моментів навчального бою батарея протитанкових гармат приховано висунулася на позиції для стрільби прямою наводкою. За лісосмугою було чути гуркіт артилерійської канонади. Це бригадна артилерійська група з двох дивізіонів била по взводних опорних пунктах на передньому краї противника. З майданчиків спостереження було помітно, як у зазначеному районі в небо здіймаються клуби диму. Це постріли з мінометів переорювали окопи і траншеї ворога.

Практично одночасно з мінометниками вогонь відкрили виведені на пряму наводку танкові підрозділи. Вони перенесли черговий вогневий наліт у глибину оборони ворога, по його другому ешелону — взводних опорних пунктах, бронетехніці, пунктах управління.

ЗМОДЕЛЬОВАНА ОБСТАНОВКА ПОСТІЙНО УСКЛАДНЮВАЛАСЯ. СЛОВОМ, ВСЕ БУЛО, ЯК НА ВІЙНІ

Згодом до роботи на полі бою приступили військові медики. Вони надавали першу допомогу пораненим, здійснювали їхню евакуацію на спеціалізованому транспорті.

Тим часом навчання продовжувалося. Наші розвідники активно збирали інформацію про ворога, що допомогло у визначений час бойовим машинам піхоти і танкам розпочати висунення з вихідного району. Згодом умовний противник був відкинутий і почав відступати. Ворог намагався чинити опір, але зазнав значних втрат, і співвідношення сил і засобів склалося на нашу користь.

...Чітко, можна сказати, професійно розвернувся в бойовий порядок першого ешелону механізований батальйон під командуванням майора Павла Федосенка. З виходом наших підрозділів на рубіж переходу в атаку бригадна артгрупа переключилася на вогневу підтримку наступу. Піхотинці спішилися і взводами подолали мінно-вибухові загородження по проходах, пророблених саперами установками розмінування. Коли атакуючі підрозділи досягли рубежу безпечного віддалення, артилерія знову перенесла вогонь у глибину оборони ворога.

Підбиваючи підсумок навчань, заступник командира бригади підполковник Володимир Кокорєв зазначив, що військовослужбовці з'єднання, які здебільшого мають значний досвід участі в АТО, добре виконали всі навчальні завдання та продемонстрували як належні індивідуальні навички, так і ефективну взаємодію між підрозділами. В подальшому, зважаючи на необхідність постійного вдосконалення бойового вишколу та підтримання високого рівня готовності до застосування за призначенням, командування частини планує проведення комплексу таких занять з усіма підрозділами бригади.

— У цілому була налагоджена чітка взаємодія різних підрозділів. А помилки досвідчене око завжди помічає. Попереду копітка робота й нові навчання. Професіоналами не народжуються — ними стають, — наголосив офіцер.

Є ще один важливий аспект, помітний у ході підготовки до навчання: в з'єднанні дуже відповідально ставляться до належної життєдіяльності військ у польових умовах. Тепло, харчування, відповідність санітарно-гігієнічним вимогам — усе це в центрі уваги не тільки фахівців тилу і медиків, а й усіх командирів.

Треба віддати належне: служби тилу діяли успішно. Задовго до виходу в поле провели комплекс підготовчих заходів як у підрозділах, так і безпосередньо на полігоні.

Сергій ДАНИЛЕНКО

Початок на 1-й стор.

МІННИЙ АРСЕНАЛ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ,

або Чим «засівають» землю Донбасу прихильники «русского мира»

За повідомленнями штабу антитерористичної операції, яка триває на Донбасі, бойовики проросійських незаконних збройних формувань (НЗФ) продовжують активно займатися на Сході країни диверсійно-терористичною діяльністю. Однією з найбільш ефективних її форм вони вважають так звану «мінну війну» і спрямовують на це доволі значні зусилля.

Сьогодні не тільки диверсійно-розвідувальні групи бойовиків, до речі, які безпосередньо підготовлені російськими фахівцями з місцевих сепаратистів та російських найманців, так й ті, склад яких становлять російські кадрові військовослужбовці з частин та підрозділів спеціального призначення, активно використовують у своїй диверсійній діяльності досить широкий спектр вибухових пристроїв. Цим достатньо активно займаються й ті бойовики, які безпосередньо діють на передньому краї. Загалом супротивник намагається мінувати будь-яку місцевість, де за його уявленням таким чином можливо знищити бойову техніку або українських солдатів.

Неодноразово сили АТО стикалися з активним застосуванням бойовиками мін та вибухових пристроїв у ході бойових дій, починаючи з боїв за Слов'янськ. Наприклад, під час протистояння у Луганській області так званий «батальйон «Заря» масово застосовував міни російського виробництва ПМН-4. Цей факт, до речі, потрапив до доповіді Міжнародної компанії щодо заборони протипіхотних мін за 2015-й рік. Річ у тому, що ці міни почали вироблятися лише 1993 року, тож ніяк не могли потрапити на озброєння ЗС України ще в «радянський період». А між тим у розпорядженні проросійської банди під назвою «батальйон «Заря» їх було чимало. Не треба бути премудрим, щоб зрозуміти, звідки і як їх туди доправили…

А можна ще пригадати, як банда відомого російського терориста Стрєлкова-Гіркіна активно використовувала міни типу МОН-50, намагаючись прикрити свій відступ у ході літньої кампанії 2014-го року. А серед покинутих ними при відступі й захоплених українськими військами складів з боєприпасами в самому Слов'янську та його околицях знаходили міни цього типу російського виробництва і маркування — МОН-90.

ОДНІЄЮ З НАЙБІЛЬШ ЕФЕКТИВНИХ ФОРМ ПРОТИСТОЯННЯ НА ДОНБАСІ БОЙОВИКИ ВВАЖАЮТЬ ТАК ЗВАНУ «МІННУ ВІЙНУ»

За наявності достатнього часу й можливостей бойовики завжди намагались і продовжують намагатися мінувати будь-що, аби завдати втрат українським військам. Навіть попри те, що все це відбувається в достатньо густонаселеному регіоні, тож від вибухів можуть постраждати його мирні мешканці, зокрема діти. Російських найманців це ніколи не зупиняло і не зупиняє.

Це можуть бути підступи до опорних пунктів та блокпостів наших військ, шляхи, якими здійснюється постачання матеріально-технічних засобів українським підрозділам (зазвичай це загальнодержавні дороги, де повно цивільного транспорту), включаючи кювети та лісосмуги, склади, місцевість на нейтральній смузі, якісь будівлі, джерела водопостачання, об'єкти інфраструктури тощо.

У цьому сенсі ворог виявляє спритність та винахідливість. Досить часто він застосовує різноманітний арсенал спеціальних інженерних боєприпасів як штатного призначення — міни, так й вибухові пристрої, виготовлені з "підручних" матеріалів, наприклад, з артилерійських снарядів або авіаційних боєприпасів, що не спрацювали. До того ж бойовики при цьому є вкрай підступними — у хід ідуть різноманітні міни-сюрпризи, вибухові пристрої, замасковані під мирні речі, дистанційне керування підривом, різні форми так званих «розтяжок», у яких використовуються міни та гранати, і навіть так звані «інтелектуальні» міни із сейсмічними датчиками, інші форми та методи, які свідчать про достатньо високий рівень «вибухового» професіоналізму бойовиків та їхнє безлімітне забезпечення необхідним «обладнанням» з надр кремлівського «воєнторгу».

З початку АТО наші сапери знешкодили близько 50 тисяч мін і СВП

Найчастіше бойовики застосовують протипіхотні міни. За словами представників численних наших груп розмінування, які нині діють у зоні проведення АТО, це найбільший «головний біль» наших військ. У цьому сенсі найнебезпечнішими є міни ПМН-3(4), ОЗМ-72, міни типу МОН-50 (радянсько-російський аналог сумнозвісних американських мін типу «Клеймор») та ПОМЗ-2М.

Для підриву бойової техніки і ведення її з ладу бойовики також досить часто використовують протитанкові міни, які часто-густо вражають не тільки бойову техніку, а й цивільний транспорт. Як це, наприклад, було 10 лютого цього року, коли на території, непідконтрольній українській владі, на відстані близько 600 метрів від КПВВ «Мар'їнка» на вибуховому пристрої підірвався цивільний автомобіль Volkswagen Transporter, внаслідок чого дві особи загинули на місці та одна отримала поранення.

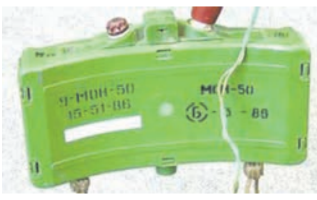
Найбільш поширені в зоні проведення антитерористичної операції міни типу ТМ-57, ТМ-62М, але вже почали зустрічатися й міни типу ТМ-89 (виключно російського виробництва).

ПМН — протипіхотна міна. Була розроблена в СРСР ще у 1949–1950 роках. Прийнята на озброєння радянської армії 1950 року. Досі перебуває на озброєнні армії РФ і багатьох країн СНД (з 2009 року серійно не випускається). Вибух відбувається у момент натискання на верхню кришку міни. За заподіяні людині під час вибуху важкі поранення, які практично не залишають їй шансів залишитися живою, на Заході отримала назву «Чорна вдова».

ОЗМ-72 — уламково-загороджувальна міна або протипіхотна міна кругового ураження, що є, мабуть, найбільшою мінною проблемою Донбасу. Зазвичай вражає групову ціль за рахунок своєї конструкції — в момент спрацювання вибивним зарядом підкидається на висоту 80–90 см, де й розривається (містить не тільки 660 г вибухової речовини, а й 2500 готових вражаючих елементів — сталевих кульок та роликів). Восени 2015-го року в районі містечка Попасна був зафіксований випадок підриву на такій міні і ураження відразу п'яти українських бійців, хоча розтяжку зачепив лише один з них.

МОН-50(90) — найбільш потужна серед протипіхотних мін, осколкова, спрямованого ураження. Може підриватися як у керованому режимі, так і в некерованому (визначається типом детонатора, який використовується). Підрив відбувається, коли ціль потрапляє в заздалегідь визначений сектор ураження.

ТМ-62М — протитанкова міна. Розроблена в СРСР у 60-х роках минулого століття, натискної дії. Вибух відбувається при наїжджанні гусениці танка або колеса автомобіля на верхню кришку міни (розрахована на тиск у 200–500 кг). Міна може встановлюватися вручну або за допомогою засобів механізації. При підриві гарантовано виводить з ладу танк та й будь-яку іншу техніку.

ТМ-89 — це найсучасніша російська протитанкова міна, прийнята на озброєння російської армії 1993 року. Призначена для мінування місцевості проти танків та іншої рухомої техніки супротивника. Вибух міни відбувається, коли над нею виявляється маса з феромагнітних матеріалів (тобто заліза та його сплавів). Отже, ця міна значно небезпечніша за свою попередницю, для вибуху якої на неї слід обов'язково наїхати. Ця ж вибухає вже тоді, коли над нею опиниться достатньо заліза.

Звичайно, мінний арсенал бойовиків на Донбасі різноманітніший за перелічений у цьому матеріалі. Він зовсім не обмежується вказаними зразками. Однак не викликає сумніву той факт, що проросійські бойовики за будь-якої нагоди готові застосовувати його, і їм глибоко байдужі всі міжнародні конвенції, заборони або морально-етичні принципи.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

АНТИКОРУПЦІЙНА ПРОГРАМА МІНОБОРОНИ НАБИРАЄ ОБЕРТІВ

В оборонному відомстві продовжується позитивна практика з проходження люстраційної перевірки, а також проведення психологічного вивчення на поліграфі кандидатів на керівні посади

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак (праворуч) та виконуючий обов'язки начальника Управління з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України Юрій Онисковець під час брифінгу

Про пріоритетні завдання на поточний рік та підсумки виконання Антикорупційної програми Міністерства оборони України на 2015–2017 роки розповів під час брифінгу перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак. Слід наголосити, що на сьогодні лише в оборонному відомстві створена та виконується така програма, тож військові в цій сфері є, так би мовити, першопроходцями.

Іван Руснак зазначив, що одним із основних завдань Антикорупційної програми Міністерства оборони України на 2015–2017 роки є зниження корупційних ризиків шляхом належного забезпечення соціального захисту військовослужбовців.

— Сьогодні значно посилено соціальні гарантії військовослужбовцям Збройних Сил України, у понад 2 рази збільшено їхнє грошове забезпечення, вдосконалено порядок встановлення та надання статусу учасника бойових дій, — підкреслив він.

За словами першого заступника Міністра оборони України, сьогодні формування доброчесності та правової обізнаності особового складу здійснюється шляхом підвищення їхньої фахової та методичної підготовки. Наприклад, на базі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського організовано проведення п'яти видів навчальних курсів з підготовки осіб керівного складу органів військового управління та військових частин. На цих курсах навчалися всі керівники департаментів Міністерства оборони та управлінь Генерального штабу.

У цьому контексті Іван Руснак зазначив, що до проведення занять залучаються експерти оборонних відомств країн НАТО, зокрема міністерства оборони Великої Британії, неурядової організації «Transparency International», українські науковці тощо.

— У листопаді минулого року ми провели Міжнародний антикорупційний тиждень із залученням провідних іноземних фахівців у галузі боротьби з корупцією, — проінформував перший заступник Міністра оборони України. — За його результатами розроблено низку рекомендацій, які будуть враховані під час внесення змін до Антикорупційної програми Міністерства оборони до кінця березня поточного року.

Крім того, з метою підвищення ефективності роботи посадових осіб наказом Міністерства оборони України створено систему роботи з питань визначення корупційних ризиків і запобігання корупції.

— У кожній військовій частині та на підприємстві призначені позаштатні уповноважені посадові особи з питань запобігання та виявлення корупції, — зазначив Іван Руснак. — Ці люди наділені функціями антикорупційних експертів при прийнятті командирами (начальниками) рішень та виданні наказів в управлінській та фінансово-господарській сферах.

Перший заступник Міністра оборони України повідомив також про створення у листопаді минулого року комісії з моніторингу та координації виконання Антикорупційної програми.

Він також нагадав, що Антикорупційна програма Міноборони передбачає проведення 103 заходів, 74 з яких були заплановані на 2015-й та початок 2016 року. Сьогодні ж хід реалізації завдань і заходів програми в цілому оцінюється позитивно.

Варто додати, що в оборонному відомстві продовжується позитивна практика з проходження люстраційної перевірки, а також проведення психологічного вивчення на поліграфі кандидатів на керівні посади. За словами Івана Руснака, з цією метою перевірено на відповідність Закону України «Про запобігання корупції» окремі кадрові рішення стосовно призову на військову службу вищих і старших офіцерів запасу за мобілізацією, а також перепризначення (або підвищення) на посадах кадрових офіцерів.

— Минулого року перевірено близько 200 осіб, — зазначив перший заступник Міністра оборони України. — Уточнено зміст контрактів для керівників державних підприємств стосовно їхньої відповідальності за роботу з питань запобігання корупції, уточнено перелік посад з високими корупційними ризиками, а також списки осіб, які обіймають такі посади.

Іван Руснак розповів також, що в оборонному відомстві реалізується План заходів з мінімізації конфлікту інтересів осіб, уповноважених на виконання функцій держави. За допомогою міністерства оборони Королівства Норвегії продовжується розробка Проекту щодо зниження ризиків корупції в системі управління персоналом Міністерства оборони України.

У ході брифінгу виконувач обов'язків начальника Управління з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України Юрій Онисковець зазначив, що Антикорупційна програма Міноборони передбачає і захист військовослужбовців як громадян України.

За його словами, програма дозволяє суттєво посилити відповідальність посадових осіб за вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією. Він також повідомив, що в Управлінні з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України створена і працює «гаряча» телефонна лінія.

— Якщо військовослужбовцям стали відомі факти, пов'язані із проявами корупції в їхній військовій частині, вони можуть одразу зателефонувати за номером (044)454–73-07 та повідомити про вчинення правопорушень, — зазначив посадовець.

У КОЖНІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ЧАСТИНІ ТА НА ПІДПРИЄМСТВІ ПРИЗНАЧЕНІ ПОЗАШТАТНІ УПОВНОВАЖЕНІ ПОСАДОВІ ОСОБИ З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЇ

Юрій Онисковець наголосив, що в разі надходження таких сигналів всі зазначені факти будуть ретельно перевірені. Якщо вони підтвердяться в ході відповідного службового розслідування, керівництвом оборонного відомства будуть вжиті заходи.

Він зазначив, що вже започатковано практику регулярних відряджень фахівців Міноборони в райони проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, з метою проведення бесід з військовослужбовцями та збору інформації про можливі корупційні дії з боку посадових осіб.

Підсумовуючи, слід додати, що Антикорупційна програма оборонного відомства з кожним днем набирає оборотів. І якщо інші міністерства тільки почали діяти в даному напрямку, то в Міністерстві оборони робота вже ведеться і дає позитивні результати.

Микола ФЕДОРКІВ

ЗЛОЧИН ТА ПОКАРАННЯ

• Громадянин К., мобілізований до війська і направлений до однієї з військових частин, відмовився виконувати наказ командира дивізіону — відбути для проходження подальшої служби до іншої частини. Він самовільно залишив підрозділ, де проходив службу. Оскільки його дії потрапляють під юрисдикцію ч.1 ст. 402 (відкрита відмова виконати наказ начальника, а також інше умисне невиконання наказу) та ч.1 ст. 408 (дезертирство, тобто самовільне залишення військової частини з метою ухилення від військової служби) Кримінального кодексу України, його засуджено до 2-х років позбавлення волі.

• Солдат строкової служби Н., який перебував у стані алкогольного сп'яніння, завдав легкі тілесні ушкодження старшині Л. Того ж дня він погрожував старшому лейтенанту П. вбивством і заподіянням тілесних ушкоджень. За такі «вільності» він отримав 2 роки позбавлення волі.

• Військовою прокуратурою Полтавського гарнізону Центрального регіону України підтримано державне обвинувачення за підозрою офіцера однієї з військових частин Збройних Сил України у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 410 КК України (викрадення, привласнення військового майна, а також заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем). За результатами розгляду справи Миргородський міський районний суд встановив покарання військовослужбовцю — до п'яти років позбавлення волі. Його взяли під варту в залі суду. Досудовим розслідуванням встановлено, що зазначений капітан у липні 2014 року з метою особистого збагачення викрав з території однієї з військових частин у м. Миргород 475 літрів палива, чим завдав державі збитків на загальну суму 6514 грн (на момент викрадення).

• Військового комісара за зрив мобілізаційних заходів відправлено на гауптвахту. Підполковник «отримав» 8 діб «губи» за недбале ставлення до військової служби та ще 8 діб — за «бездіяльність військової влади». Такою позаплановою «відпусткою» офіцер «заохотив» себе за неналежне виконання заходів з проведення мобілізації та непритягнення до адміністративної відповідальності осіб, які ухиляються від призову.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Старший лейтенант Дмитро Кибич

«ЗРАДНИКІВ СЕРЕД НАС НЕ БУЛО»

Старший лейтенант Дмитро Кибич пробув у полоні терористів п'ять діб. Нині він продовжує службу в Києві, у пункті постійної дислокації 101-ї окремої бригади охорони Генерального штабу Збройних Сил України

Увечері 16 лютого 2015 року до хати батьків лейтенанта Дмитра Кибича в селі Княже, що на Прикарпатті, сусіди принесли тривожну звістку: «Бійці 101-ї окремої бригади охорони Генерального штабу Збройних Сил України та 8-го окремого полку спеціального призначення під час виконання бойового завдання на дебальцівському плацдармі потрапили в засідку. Серед полонених ваш син».

— Батько не міг до мене відразу додзвонитися, адже документи, телефон й особисті речі відібрали терористи, — розповідає старший лейтенант Дмитро Кибич. — Лише ввечері дозволили зателефонувати додому. Я сказав, що в полоні, живий, цілий. Здалося, що трохи заспокоїв батька, хоча його «Слава Богу, синку!» пролунало дуже гірко.

На початку 2015 року Дмитро Кибич опинився під Дебальцевим, командував взводом. Зранку 16 лютого його підрозділ супроводжував колону військової техніки, що доставляла вантажі для українських бійців, які утримували дебальцівський плацдарм. Але близько 11-ї години колона української техніки потрапила в засідку.

— Наша група супроводження відразу прийняла бій з переважаючими силами противника. Проте терористи гранатометом підбили БМП. Наступна граната влучила у мій БТР, — розповідає Дмитро Кибич. — Бронемашини зупинилися, два «газони» і два «Урали», що рухалися за нами, теж завмерли. Під час бою ми відчайдушно відстрілювалися під шквальним вогнем противника, але згодом наш боєкомплект вичерпався. Тож російські найманці швидко оточили нашу колону. Їх було в декілька разів більше...

Доля українських бійців була вирішена. Почалися перемовини. Варіантів розвитку подальших подій було небагато. Український офіцер прийняв рішення скласти зброю в обмін на збереження життя підлеглих. Терористи погодилися.

Невдовзі до українських військовополонених у супроводі російських тележурналістів прибув ватажок терористів Олександр Захарченко. Він запитав українських бійців, хто старший за званням, і Дмитро назвався. Й почалося телевізійне реаліті-шоу.

Захарченко казав на телекамери, що командування відправило наших бійців захоплювати Донбас і покинуло їх. А потім почав демонструвати свою начебто поблажливість.

Згодом українських бійців розмістили в обласному центрі у приміщенні міського відділу РАЦС, де терористи розмістили комендатуру. Там також були й арештанти з угруповань бойовиків, які опинилися за гратами за скоєння дисциплінарних порушень. Годували ув'язнених по черзі: один раз на день арештованих бойовиків, наступного дня — українських військових.

Щоразу терористи пропонували українським бійцям перейти на їхній бік, хизувалися, що рівень забезпечення харчами, майном, зброєю та грошима в них значно вищий.

— Ніхто з наших військовослужбовців таких розмов не сприймав, адже серед нас зрадників не було, — розповідає Дмитро Кибич.

У полоні офіцер провів 5 днів. Разом із ним постійно перебували двоє бійців з його взводу. Їх хотіли посадити в інше приміщення, окремо від офіцера, але Дмитро наполіг, щоб солдатів залишили з ним. Натомість погодився зробити заяву для російського телебачення.

— Говорив на камеру українською, адже російські журналісти не ставили умов щодо мови, — розповідає офіцер. — Сказав, що потрапив у полон, а якщо пощастить вибратися, то обов'язково повернуся додому.

У комендатурі українських бійців щодня водили на допити та щоразу обіцяли розстріляти.

— Мої хлопці лише сміялися з таких погроз, — згадує Дмитро Кибич. — Адже якби терористи справді мали намір нас розстріляти, то зробили би це без зайвих попереджень.

Зрозуміло, що інформація російських і сепаратистських ЗМІ щодо масової здачі в полон українських військових під час подій на дебальцівському плацдармі не відповідала дійсності й була черговим провокаційним фейком для нагнітання паніки. Проте доля наших бійців, які потрапили в полон під час утримування дебальцівського плацдарму, залишалася невирішеною.

У ДОНЕЦЬКІЙ КОМЕНДАТУРІ УКРАЇНСЬКИХ БІЙЦІВ ЩОДНЯ ВОДИЛИ НА ДОПИТИ ТА ЩОРАЗУ ОБІЦЯЛИ РОЗСТРІЛЯТИ

У рідне село Княже Дмитро Кибич повернувся через тиждень після останнього допиту. 21 лютого 2015 року його та ще 138 бійців українська сторона обміняла на 52-х терористів. Що й казати — пощастило хлопцям. Адже саме про їхнє звільнення Президент України домовився на найвищому рівні під час засідання «нормандської четвірки» в Мінську. Але й досі бойовики утримують у полоні понад 100 українських вояків. Перемовини щодо їхнього звільнення тривають.

Дмитро ГАМАШ

З АФРИКАНСЬКИХ ПУСТЕЛЬ — У ДОНЕЦЬКІ ОКОПИ

Колишній французький легіонер вирішив захищати рідну українську землю

Кулеметник 5-ї десантної батальйонної тактичної групи Денис — у минулому військовослужбовець Французького іноземного легіону. Бойовий досвід здобував у африканських Чаді та Кот-д'Івуарі. А коли зрозумів, що «громадянська війна» на Сході України — це проросійська пропагандистська маячня, відразу ж повернувся додому і пішов у військкомат.

— За два роки в легіоні, — розповідає Денис, — ти як солдат вже можеш себе вважати професіоналом вищого ґатунку. Адже тебе екзаменують постійні бойові дії, психологічне навантаження, стрес, різнопланові кліматичні умови.

Після Африки Донецький напрямок, на якому сьогодні знаходиться Денис, може здатися «прохолодним», та тут час від часу відбуваються бої, які за характером, тактикою дій ворога і щільністю вогню були справжнім пеклом.

— Одного туманного вечора наприкінці минулого року дві диверсійно-розвідувальні групи бойовиків наблизилися до позицій опорного пункту роти впритул. Вони майстерно скористалися погодою, складним рельєфом місцевості та густою навколишньою рослинністю. Вороги обступили нас з обох

Кулеметник 5-ї десантної батальйонної тактичної групи Денис

флангів. Одна з їхніх груп провела відволікаючий маневр, а друга пробилася майже до траншей і відкрила по наших бійцях кинджальний вогонь, — пригадав один із епізодів війни на Донбасі ротний Дениса, офіцер з позивним «Ятрань».

Десантники відповіли спочатку перехресним, а потім загороджувальним вогнем і змусили противника відступити. У цьому бою брав участь і колишній легіонер, який своїми діями додав успіху в кінцевий результат поєдинку.

— Тоді ми втратили нашого побратима Ігоря, батька двох маленьких дітей, — пригадує Денис. — Та ми не втратили силу духу, переконання у важливості справи, яку робимо, і прагнення звільнити нашу землю від російських військ і проросійських найманців, які окупували частину нашої території.

Денис на цій війні заради єдиної правди: Україна — самостійна і прекрасна країна, яка сама повинна торувати свій шлях до добробуту, вирішувати, яке майбутнє їй обрати і куди рухатися.

— Я воюю не за гроші і не за славу! В легіоні мені платили дуже непогані гроші, я тут за майбутнє своєї країни! — говорить патріот.

— У побуті він майже непомітний, але в бою — справжній профі. Подавляє будь-яку вогневу точку противника кількома точними чергами або пострілом з гранатомета. У бою холоднокровний і рішучий — словом, справжній солдат! — дав характеристику на Дениса ротний.

Наостанок запитав Дениса, чи дуже відрізняється професійний рівень легіонерів і, наприклад, десантників його бригади. Відповідь була такою:

— Більшість військовослужбовців, яких знаю, Легіон переманив би до себе навіть без випробувань…

Віктор ШЕВЧЕНКО

НА КОНТРАКТ ПІШОВ СВІДОМО

Санінструктор Віктор Лазоришин

В одному з підрозділів 59-ї окремої механізованої бригади, яка бере участь в проведенні антитерористичної операції на території Луганської області, на посаді санінструктора зенітно-ракетної батареї проходить службу мобілізований зі Львова Віктор Лазоришин.

Командування високо цінує і ставить за приклад іншим бійцям сумлінну службу Віктора. Відважний боєць, справжній патріот, він півтора року служив добровольцем у батальйонах «Донбас» та «Айдар». Під час бойових дій набув добрий вишкіл з тактичної медицини.

Солдату неабияк допомагає й те, що він свого часу успішно закінчив Київську академію нетрадиційної медицини. Тепер він застосовує набуті знання у бойових умовах, готовий завжди прийти на допомогу бойовим побратимам. Як знавець своєї справи служить прикладом для молодих воїнів.

Нещодавно Віктор Лазоришин уклав контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України на час особливого періоду, тобто до завершення АТО на Сході нашої Батьківщини.

Костянтин МІКУШИН

Інформація щодо грошового забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України у 2016 році

Грошове забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України за основними типовими посадами у 2016 році

	ПОСАДА. ВІЙСЬКОВЕ ЗВАННЯ	ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 2015	2016
Офіцери	**командир бригади**, полковник	6 401	16 000
	заступник командира бригади, полковник	6 071	15 000
	командир батальйону, підполковник	5 578	13 000
	заступник командира батальйону, майор	5 203	11 200
	командир роти, капітан	5 018	11 000
	заступник командира роти, капітан	4 599	9 200
	командир взводу, лейтенант	3 743	9 000
Військовослужбовці за контрактом	**головний старшина** (10 т.р.)	3 995	8 000
	головний сержант роти (9 т.р.)	3 689	7 700
	головний сержант взводу (8 т.р.)	3 581	7 600
	командир танку (7 т.р.)	3 487	7 550
	командир відділення (6 т.р.)	3 155	7 500
	начальник складу (5 т.р.)	2 965	7 300
	механік-водій (4 т.р.)	2 794	7 200
	гранатометник (3 т.р.)	2 603	7 100
	стрілець (2 т.р.)	2 341	7 000

Розміри грошового забезпечення в залежності від розміру премії для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом

ПРЕМІЯ %	ГОЛОВНИЙ СЕРЖАНТ (9 Т.Р.)	КОМАНДИР ВІДДІЛЕННЯ (6 Т.Р.)	СТРІЛЕЦЬ (2 Т.Р.)
100%	7 700	7 500	7 000
90%	7 230	6 950	6 440
80%	6 690	6 400	5 870
60%	5 600	5 290	4 730
50%	5 051	4 730	4 160
0%	2 330	1 950	1 320

1. Максимальний розмір премії встановлюється у відсотках в залежності від тарифного розряду за посадою військовослужбовця (2 т.р. – 680% (3 604 грн.), 6 т.р. – 515% (3 527,75 грн.), 9 т.р. – 455% (3 458 грн.);

2. Зменшення розміру премії здійснюється шляхом зменшення встановленого максимального розміру премії (наприклад: Стрілець (2 т.р.), максимальний розмір премії – 3604 грн., зменшення розміру до 90% : 3 604 грн. х 90% = 3 244 грн.).

Статтею 9 Закону України *"Про соціальний і правовий захист військовослужбовці та членів їх сімей"* визначено, що держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів.

До складу грошового забезпечення входять:
посадовий оклад, оклад за військовим званням;
щомісячні додаткові види грошового забезпечення (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премія);
одноразові додаткові види грошового забезпечення.

Грошове забезпечення виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, та повинно

Застосовуємо світову практику щодо грошового забезпечення армії шляхом корегування розмірів преміювання:

Премія встановлюється наказом командира установи, який зобов'язаний довести суть наказу до особового складу. З приводу неправомірних дій командирів щодо нарахування розміру премій необхідно звертатися на
телефони прямої лінії:

0-800-50-04-42

Грошове забезпечення виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, та повинно забезпечувати достатні матеріальні умови для комплектування Збройних Сил України, кваліфікованим особовим складом, враховувати характер, умови служби, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності.

Порядок виплати грошового забезпечення визначається Міністром оборони України, керівниками центральних органів виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування та правоохоронні органи, керівниками розвідувальних органів України.

Грошове забезпечення військовослужбовців визначається відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 07.11.2007 № 1294 *"Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб".*

Відповідно до пункту 5 зазначеної постанови керівникам державних органів надано право у межах асигнувань, що виділяються на їх утримання: здійснювати преміювання військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової військової служби), відповідно до їх особистого вкладу в загальний результат служби у межах фонду преміювання, утвореного у розмірі не менш як 10 відсотків посадових окладів та економії фонду грошового забезпечення.

У відповідності до прийнятого керівництвом держави рішення передбачено суттєво збільшити грошове забезпечення військовослужбовців.
Міністерством оборони України в межах коштів, виділених Державним бюджетом України на 2016 рік на утримання особового складу, прийнято рішення про виплату військовослужбовцям грошового забезпечення у збільшених розмірах, у тому числі за рахунок щомісячних додаткових видів грошового забезпечення.
Так, для додаткового стимулювання військовослужбовців до проходження військової служби та зміцнення військової дисципліни у Міністерстві оборони України видано наказ Міністерства оборони України від 27.01.2016 № 44 "Про особливості виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил України в 2016 році" та затверджено Тимчасовий порядок встановлення розміру щомісячної премії військовослужбовцям Збройних Сил України.

Слід зазначити, що надане командирам (начальникам) право встановлювати військовослужбовцям розмір премії виходячи з їх особистого вкладу у загальний результат служби не є видом юридичної відповідальності військовослужбовців.

Відповідно до Статутів Збройних Сил України військовослужбовці залежно від характеру вчиненого правопорушення чи провини несуть дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, цивільно-правову та кримінальну відповідальність згідно із законом.

Військовослужбовці, на яких накладається дисциплінарне стягнення за вчинене правопорушення, не звільняються від матеріальної та цивільно-правової відповідальності за ці правопорушення. За вчинення злочину військовослужбовці притягаються до кримінальної відповідальності на загальних підставах.

Так, у разі невиконання (неналежного виконання) військовослужбовцем своїх службових обов'язків, порушення військовослужбовцем військової дисципліни або громадського порядку командир повинен нагадати йому про обов'язки служби, а за необхідності – накласти дисциплінарне стягнення.
За вчинення адміністративних правопорушень військовослужбовці несуть дисциплінарну відповідальність за Дисциплінарним статутом Збройних Сил України, за винятком випадків, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення. За вчинення корупційних діянь чи інших правопорушень, пов'язаних із корупцією, військовослужбовці несуть відповідальність згідно з Кодексом України про адміністративні правопорушення. У разі вчинення кримінального правопорушення військовослужбовець притягається до кримінальної відповідальності.
Наведені положення актів законодавства України розмежовують питання встановлення військовослужбовцям розміру премії відповідно до їх особистого вкладу в загальний результат служби та відповідальності військовослужбовців за невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків, порушення військової дисципліни або громадського порядку.

0-800-50-04-42
044-271-12-57
044-454-40-37

Критеріями для встановлення розміру премії військовослужбовцям є: *бездоганне і неухильне додержання порядку і правил, встановлених військовими статутами та іншим законодавством України.*

Тимчасовий порядок застосовується починаючи з часу його отримання військовою частиною, але не раніше 26 січня 2016 року.

Премія встановлюється у наступних розмірах:
100% - за старанність, розумну ініціативу та сумлінне виконання службових, посадових обов'язків і за умови, якщо військовослужбовець немає дисциплінарних стягнень;
90% - у разі, якщо військовослужбовець має не зняте одне дисциплінарне стягнення «догана»;
80% - у разі, якщо військовослужбовець має не зняте одне дисциплінарне стягнення «сувора догана»;
60% - у разі , якщо військовослужбовець має не зняті два дисциплінарні стягнення «догана», («сувора догана»);
50% - у разі , якщо військовослужбовець має не зняті три дисциплінарні стягнення «догана», («сувора догана»).

У разі, якщо військовослужбовець притягнутий до дисциплінарної відповідальності за порушення правил несення бойового чергування, вартової служби, служби у добовому наряді, розмір премії додатково зменшується на 20%.

Військовослужбовцю премія не встановлюється у разі:
Наявність більше трьох незнятих дисциплінарних стянень.
Наявності у військовослужбовця дисциплінарного стягнення «попередження про неповну службову відповідність», пониженні у військовому званні», «пониженні у посаді», «звільнення з військової служби через службову невідповідність», «позбавлення військового звання»; наявності протоколу про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення військового адміністративного правопорушення; наявності вироку (постанови) суду про притягнення військовослужбовця до кримінальної відповідальності.

Виплата премії у повному розмірі здійснюється після зняття з військовослужбовця дисциплінарних стягнень або якщо дисциплінарні стягнення реалізовані в установленому порядку (пониження у військовому званні, пониження в посаді).
Військовослужбовцям премія встановлюється у зменшеному розмірі або не встановлюється починаючи з місяця, в якому вони притягнуті в установленому порядку до відповідальності. У разі притягнення військовослужбовця до кримінальної, адміністративної відповідальності премія не встановлюється, починаючи з місяця, в якому скоєно правопорушення.

НА ШЛЯХУ «ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ»

Відносини між Україною та Румунією на сучасному етапі потребують кардинального оновлення

До 2014 року відносини між нашими країнами характеризувалися достатньою інертністю та конфліктністю. Причиною цього стали суперечки навколо острова Зміїний, подвійного громадянства етнічних румунів на українських територіях, проблеми врегулювання судноплавного транзиту по річці Дунай тощо.

Проте анексія Російською Федерацією Криму та агресія на Донбасі дуже гостро поставили на порядок денний питання стабільності та безпеки у Чорноморському регіоні. Розуміючи загрози, які містить російська агресія на Сході України, нове румунське керівництво взяло курс на «перезавантаження» відносин з Україною та на посилення двосторонньої співпраці. Зокрема, йдеться про створення альянсу України, Румунії та Польщі.

На переконання експертів відділу проблем зовнішньої політики та міжнародної безпеки Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України (НІСД), сучасна зовнішня та безпекова політика Румунії визначається низкою чинників, сконцентрованих на її східному кордоні.

ПРОТИДІЯ ПЛАНАМ РОСІЇ ЩОДО ПРОКЛАДАННЯ СУХОПУТНОГО «КОРИДОРУ» ДО КРИМУ І ПРИДНІСТРОВ'Я СТАЄ ПРІОРИТЕТНИМ ЗАВДАННЯМ УКРАЇНИ ТА РУМУНІЇ

Насамперед під впливом російської агресії проти України зростає загроза подальшої дестабілізації ситуації в сусідній з Румунією Молдові, підвищується ризик ескалації напруженості в Гагаузії, зростає мілітаризація проросійського анклаву на території Молдови — Придністров'я, а також незаконно анексованої Росією української території АР Крим.

Тому активна протидія планам Росії щодо прокладання сухопутного «коридору» до Криму і Придністров'я територією південних областей України стає пріоритетним завданням не лише для Української держави, але й для Румунії.

Як зазначають експерти НІСД, румунське керівництво прийняло рішення про безпрецедентне для цієї країни збільшення оборонного бюджету з 1,36 відсотка від ВВП у 2014 році до 1,7 — 2015-го та до 2 відсотків — до 2017 р. Цей рівень румунський уряд планує підтримувати протягом принаймні 10 наступних років. При цьому допускається можливість його подальшого підвищення, якщо це дозволятимуть ресурси.

У своїй Національній стратегії оборони на 2015–2019 роки Румунія закріпила прагнення стати важливим гравцем регіональної безпеки, а не лише її об'єктом. З цією метою Румунія демонструє очевидну підтримку політики США в Європі, а також прагне зміцнити свої позиції та відігравати значно активнішу роль у межах НАТО та ЄС.

Одним з ключових аспектів співробітництва Румунії та США є продовження курсу на виконання підписаного спільного договору щодо розміщення американської системи протиракетної оборони (ПРО). Таким чином, на переконання експертів, Румунія позиціонує себе як форпост НАТО в Чорноморському регіоні, що неухильно дотримується зміцнення трансатлантичного співробітництва та протидії агресії Росії в Південно-Східній Європі.

Бухарест також активно підтримує нарощування військової присутності сил НАТО на території Румунії. Зокрема йдеться про збільшення чисельності морських піхотинців США на авіабазі поблизу м. Констанца. Також на півдні країни завершуються роботи із розміщення комплексу ПРО. Крім того, керівництво держави звернулося до США з проханням розмістити до 2017 року ескадрилью американських винищувачів, а до цього терміну планує придбати в Португалії 12 винищувачів F-16.

При цьому, на переконання фахівців, позиції Румунії в Європейському Союзі, особливо за фінансово-економічними показниками, залишаються досить слабкими. Серед країн ЄС у цьому рейтингу Румунія випереджає лише Болгарію. Також гальмується питання про вступ Румунії до Шенгенської зони, зокрема через збереження у країні високого рівня корупції. Водночас, згідно із соціологічними дослідженнями, Румунія залишається однією з найбільших єврооптимістичних країн ЄС.

При цьому зазначається, що в торговельно-економічному та енергетичному плані залежність Румунії від Росії мінімальна. Доля РФ у торговельному обороті країни становить лише 2,9 відсотка від загальних обсягів експорту і 4 відсотка імпорту. Окрім цього, Румунія — одна з найменш залежних від поставок російських енергоносіїв країн Євросоюзу. Більшу частину (близько 70 відсотків) нафтогазових ресурсів країни становить власний видобуток на Чорноморському шельфі.

Зважаючи на незначну економічну та енергетичну залежність від РФ, Румунія є одним з найбільш жорстких критиків політики Москви та найпослідовнішим прихильником санкцій ЄС, постійно виступаючи за їхнє посилення у разі кожної ескалації ситуації на Сході України.

Однією з ключових подій у справі лобіювання розширення присутності НАТО у Східній Європі можна вважати ініційований президентами Польщі та Румунії Центрально-східноєвропейський регіональний саміт Альянсу, що відбувся в Бухаресті в листопаді минулого року. Розуміючи загрозу посилення російської агресії в регіоні, лідери Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини, Болгарії та Румунії у підсумковій спільній декларації висунули вимоги щодо посилення східного флангу НАТО та збільшення військової присутності Альянсу в регіоні.

Таким чином, переконані фахівці, на сучасному етапі Румунія отримала історичний шанс посилити свої позиції у формуванні порядку денного в Південно-Східній Європі, а також перебрати на себе роль флагмана ЄС та НАТО в Чорноморському регіоні.

На переконання експертів НІСД, на сьогодні українська сторона має усвідомити нові можливості ситуативного зближення у відносинах між Україною та Румунією та використати їх для становлення повноцінного стратегічного партнерства. При цьому на передній план необхідно висунути спільні безпекові ініціативи, особливо ті, які можуть сприяти стабілізації ситуації в Україні.

Йдеться насамперед про ідею створення нового формату регіонального співробітництва у «трикутнику» Польща-Румунія-Україна. Дана пропозиція має на меті реалізацію амбітних планів Румунії та Польщі щодо зміцнення своїх позицій у межах НАТО та ЄС та перебирання на себе провідної ролі щодо визначення «східної політики» цих організацій.

Як уявляється, Польща, що має значно тісніші стосунки з Україною, ніж Румунія, покликана виступити з'єднувальною ланкою у такому форматі та могла б узяти на себе роль медіатора в налагодженні тристороннього співробітництва. У перспективі таке об'єднання могло б залучити додаткових учасників та перетворитися на впливовий регіональний альянс.

Даний формат, у разі його успішної реалізації, має на меті не лише протидію російській агресії та зміцнення безпеки Чорноморського регіону, а й розширення співробітництва в таких сферах як торгівля, інвестиції, енергетика, інфраструктура, освіта тощо.

Окрім цього, як член ЄС Румунія оголосила про своє бажання брати активнішу участь у підтримці та стимулюванні країн-учасниць «Східного партнерства», передусім тих, які прагнуть зближення з ЄС — Молдови, Грузії й України. У цьому контексті нашій країні запропоновано ще один варіант поглиблення багатосторонньої співпраці у «трикутнику» Румунія-Молдова-Україна. Цей проект має на меті зміцнити економічний потенціал регіону і може бути вигідним Україні, особливо з огляду на створення з 1 січня 2016 року поглибленої та всеохопної зони вільної торгівлі з ЄС.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Юрій Романенко, політолог, директор Центру політичного аналізу «Стратагема»:

На сьогодні між Україною та Румунією існує певний формат відносин, який відображає ті стосунки, які реально склалися. Проте між нашими країнами є проблемні питання, що об'єктивно зближують наші позиції. Це насамперед нестабільні ситуації, що склалися у Молдові, Придністров'ї, остання з яких є на сьогодні по суті російським анклавом та створює військову загрозу для України на південно-західному фланзі. Також зближує наші країни спільна позиція щодо деструктивної політики РФ у Чорноморському регіоні.

Окрім цього керівництво Румунії послідовно підтримує позицію України в російсько-українському конфлікті, посиленні економічних санкцій проти РФ, демонструючи при цьому конструктивну позицію у відносинах із нашою державою.

Із врахуванням того, що в України склалися дружелюбні стосунки з США, які для Румунії є також одними із ключових союзників, звичайно нам потрібно шукати консенсусу з Румунією для співпраці насамперед у сфері укріплення безпеки в регіоні південного та західного Причорномор'я. Але перспективи розвитку нашого співробітництва залежать від системних проривів у Києві.

НЕ ПОТОКОМ ГУЧНИХ ФРАЗ, А КОНКРЕТНИМИ СПРАВАМИ

Такий принцип життя американця українського походження Тараса Дроф'яка

Благородна волонтерська справа об'єднала людей різного віку, різної соціальної приналежності та статків. Трапляються серед них і такі, що вже давно є громадянами інших країн, утім, мешкаючи за тисячі кілометрів від Батьківщини, не забувають про неї. Один з таких — представник української діаспори у США, галичанин за походженням Тарас Дроф'як.

Із цим чоловіком познайомився восени 2015 року, коли він вкотре приїхав до України, щоби особисто побачити процеси та зміни, які відбуваються у країні після Революції гідності. А головне зрозуміти, чим можуть українці з-за океану допомогти армії та добровольцям, які захищають свою землю на Донбасі.

— Я представляю компанію «Міст» у Сакраменто. Починаючи з часів Помаранчової революції і до сьогодні, я і наша група активістів активно слідкуємо за політичним життям в Україні, — каже Тарас Дроф'як. — Не забуваючи робити матеріальний внесок у розбудову України. За цей час було зібрано понад 100 тисяч доларів США добровільних пожертв. Ці кошти були витрачені на підтримку активістів Майдану і допомогу бійцям АТО. Упродовж 2014–2015 років ми відправили у підрозділи сил АТО чимало комплектів взуття, одягу, захисних шоломів та інших потрібних у солдатському побуті речей.

Американець українського походження Тарас Дроф'як у ВМКЦ Західного регіону

Допомога в лікуванні та реабілітації українських солдатів у медичних закладах — окрема тема діяльності Тараса Дроф'яка. До речі, його син працює у військово-медичному центрі армії США в Каліфорнії. Тож прикладів повернення буквально з того світу американських вояків, які постраждали в боях, та успішної реабілітації, здавалося би, безнадійних поранених він знає дуже багато. Тому цей напрямок на сьогодні є одним з пріоритетних у діяльності їхньої волонтерської групи.

ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДІАСПОРИ ВІЗЬМУТЬ ПІД ПАТРОНАТ ВАЖКОПОРАНЕНИХ

— Зараз у нас близько 10 підопічних, яких ми супроводжуємо матеріально і закуповуємо всі необхідні медичні препарати, передусім ті, які в Україні не виробляються. До того ж шукаємо шляхи постачання у військові госпіталі України різного медичного обладнання і приладдя для реабілітації військових. Адже є реальна можливість знаходити потрібну апаратуру в США і як добровільну пожертву передавати її вашим військовим медикам, — розповів волонтер українського походження.

От і під час нещодавнього перебування в Україні, зокрема у Львові, Тарас Дроф'як та його колега пастир Роман Ляховський зустрілись із пораненими, які перебували на лікуванні у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону та медичним персоналом установи. Було вирішено, що члени американської діаспори візьмуть під патронат важкопоранених. Таких військовослужбовців, чиє лікування і повернення до нормального життя вимагає чималих зусиль. Крім військово-лікувальної установи у Львові, українці з США опікуються пацієнтами з військових госпіталів Дніпропетровська та Києва.

Тарас Дроф'як вважає, що багаторічне життя у стабільному американському суспільстві не розслабило переселенців-українців у США. Навпаки, крім природної працелюбності та небайдужості, діаспоряни набули американського прагматизму і здібностей до планування і втілення великих проектів. «Не потоком гучних і галасливих фраз, а тихою, невтомною працею любіть Україну!» — цю настанову митрополита Андрея Шептицького любить повторювати Тарас Дроф'як. Зміст вислову давно вже став його особистим життєвим кредо.

У планах заокеанських українців, згуртованих Тарасом Дроф'яком, — зробити ще більше для своєї Батьківщини. Для цього вони почали заохочувати до співпраці іммігрантські громади з інших штатів. Буде більше людей, буде більше пожертв, отже, збільшиться потік фінансової та матеріальної допомоги своєму народу.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ДОПОМОГА ВІД ВЕТЕРАНІВ-ЗВ'ЯЗКІВЦІВ

Генерал-майор запасу Володимир Рудик під час передачі допомоги

Колектив ветеранів військ зв'язку Збройних Сил України передав представникам 55-ї та 93-ї бригад допомогу на суму понад 80 тис. гривень.

— Тут є бензопила зі змінними полотнами, набори ключів, потужні ліхтарі та хімічні грілки, які вкладаються у взуття. Все те, що необхідно бійцям. Ну і, звичайно, ліки, їх ніколи не буває багато, — розповів генерал-майор запасу Володимир Рудик, колишній начальник військ зв'язку ЗС України — заступник начальника Генерального штабу (2003–2006 рр.), який ініціював акцію.

Ветерани-зв'язківці не вперше надають допомогу військовим частинам.

— Наш колектив ще з початку кримських подій займається збиранням коштів та придбанням того, що просять військові. Ми не вважаємо себе волонтерами, це просто наша громадянська позиція, — зазначив Володимир Рудик.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ВСЕУКРАЇНСЬКА ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКА ГРА «ДЖУРА» СТАНЕ ФУНДАМЕНТОМ ДЛЯ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ПАТРІОТІВ

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулася нарада з питань національно-патріотичного виховання дітей і молоді.

На заході розглядали питання щодо проведення щорічної Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура», яка цього року відбудеться в Одесі під назвою «Джура-2016: Хаджибейська Січ». Також учасники наради обговорили стан військово-патріотичної роботи та допризовної підготовки зі школярами, психологічної підготовки військовослужбовців, культурно-мистецького забезпечення учасників антитерористичної операції тощо.

— Всеукраїнська дитячо-юнацька гра «Джура» має стати фундаментом для виховання майбутніх патріотів України, — зазначив під час заходу керівник головного штабу Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура», голова «Ради козацьких отаманів України» Анатолій Грива та додав, що 2015 рік був досить плідним у формуванні нормативно-правової бази у сфері національно-патріотичного виховання.

Зокрема, Президент України підписав укази «Про заходи щодо поліпшення національно-патріотичного виховання дітей та молоді» та «Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016–2020 роки».

Окрім цього, при Кабінеті Міністрів України було створено Міжвідомчу комісію з питань національно-патріотичного виховання, а центральним органом виконавчої влади з виконання функцій щодо координації заходів, які здійснюються органами виконавчої влади з національно-патріотичного виховання дітей та молоді, визначено Міністерство молоді та спорту.

Всеукраїнська дитячо-юнацька гра «Джура» ставить під свої знамена все більше юних патріотів

На переконання Анатолія Гриви, головним здобутком минулого року у співпраці з Міністерством оборони України стало проведення Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура-2015: Гетьманська Україна», яка відкривалася у гетьманській столиці — місті Батурині, що на Чернігівщині.

Завершальний етап гри відбувся на полігоні 179-го об'єднаного навчально-тренувального центру військ зв'язку ЗС України у Полтаві, де було проведено чотириденний військово-польовий збір зі школярами. Тоді в заході взяли участь понад 300 учнів, які представляли 26 команд із 24-х областей України, міста Києва та тимчасово окупованої території АР Крим.

— Військово-польовий збір у Полтаві показав, що це якраз той захід, який дуже добре об'єднує громадські організації з оборонним відомством, — зазначив представник Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міноборони Петро Бевзюк. — Адже ми маємо можливість говорити про популяризацію військової служби у Збройних Силах і допризовну підготовку школярів.

За словами представників Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України, цього року в межах проведення Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура-2016: Хаджибейська Січ», яка відбудеться на базі дитячого табору «Молода гвардія» та Військової академії (м.Одеса), планується відвідання школярами-учасниками змагань флагмана Військово-Морських Сил Збройних Сил України фрегата «Гетьман Сагайдачний».

Вадим КОВАЛЬОВ

18-20 лютого 2014 року стали найкровопролитнішими у протистоянні злочинної влади і народу

«НЕБЕСНА СОТНЯ ВОЇНІВ МАЙДАНУ»

На календарі — лютий 2016-го. На Хрещатику, на майдані Незалежності гамірно, людно і навіть весело. А два роки тому тут, у центрі Києва, пролилася кров сотень людей, які повстали проти несправедливості, політичних переслідувань та злочинних дій влади.

Трагічні події на майдані Незалежності під час Революції гідності увійшли у новітню історію України як символ всенародного спротиву злочинній владі. Цих злочинів було скоєно чимало — це й так звані Харківські угоди, зневажання української мови та принципів демократії, свідоме нищення Збройних Сил, зрив євроінтеграційних процесів тощо.

У ніч проти 30 листопада 2013 року о 4 годині ранку, коли на майдані Незалежності перебувало близько 100 протестувальників, площу оточили 300 озброєних спецзасобами бійців «Беркута». З надмірним застосуванням сили вони витіснили людей з Майдану. Протестувальників били кийками та ногами. Внаслідок розгону було травмовано 84 особи, зокрема 17 студентів.

Зрив підписання євроінтеграційної угоди та побиття студентів виявилися не єдиними, а, можливо, і не головними причинами соціального напруження в суспільстві. Чимало громадян були невдоволені через зростаючу політичну корупцію та цинічне нехтування інтересами Українського народу.

Через декілька днів після силового розгону протестувальників на Майдан вийшли вже тисячі українців, вимагаючи покарання спецпризначенців. Проте керівництво держави їх не почуло. Більше того, до столиці почали стягувати військовослужбовців внутрішніх військ, сотні одиниць військової техніки, намагаючись залякати мітингувальників. Але злочинна влада прорахувалася.

Головна вулиця столиці Хрещатик, вулиці інших міст України заповнили сотні тисяч людей. Щоправда, тепер вони вимагали не лише асоціації з ЄС, а й висували політичні вимоги, зокрема й щодо відставки злочинного уряду, який із ще більшим завзяттям почав «наводити конституційний порядок».

Першим майданівцем, який став жертвою злочинного режиму, був житомирянин Павло Мазуренко. Він працював програмістом в одній зі столичних фірм. Щодня після роботи приходив на Майдан. Повертаючись якось додому, був жорстоко побитий міліціонерами і за кілька днів помер.

«Дякую за право жити у вільній країні!»

Люди, які відкрито виступили проти злочинного режиму, були представниками всіх регіонів України, різними за політичними і релігійними переконаннями, статками і соціальним статусом. Але кожен із них мріяв жити у вільній, незалежній Україні, де поважають права людини, кожен має право на вільне висловлення власної думки. А ще люди бачили свою країну частиною Європи.

ЛЮДИ БАЧАТЬ СВОЮ КРАЇНУ ЧАСТИНОЮ ЄВРОПИ

Петро Ганжа, 47 років, закарпатець. Входив до складу 8-ї («афганської») сотні. У складі розвідувальної групи «Кажан» виходив на нічні чергування, разом із побратимами збираючи інформацію про розміщення та пересування «тітушок» і «беркутівців» цим самим рятуючи протестувальників від небажаних сутичок. Під час протистояння на Майдані в нього загострилися старі хвороби, зокрема, цукровий діабет, до того ж під час протистояння під Верховною Радою, коли «Беркут» застосував гази невідомого походження, чоловік отримав опік бронхів. Петро Миронович помер 22 березня 2014-го.

Володимир Чаплинський, 44 роки. На Майдан прийшов одразу після побиття студентів, інколи по кілька днів не повертався додому, ночуючи просто неба. Чоловік вважав, що українцям годі терпіти бандитську владу. Загинув від снайперської кулі. Сиротами залишилися двоє дітей.

Євген Котляр, 33 роки. Проживав у Харкові, але не міг залишатись стороннім спостерігачем за подіями на Майдані й приїхав до столиці. Належав до 3-ї сотні. Востаннє прийшов на Майдан 18 лютого 2014 року.

Богдан Вайда, 48 років, галичанин. Був ревним християнином, патріотом України, активним учасником національного відродження 90-х років. Приїхавши у грудні 2013 року до Києва, відразу вступив до Самооборони Майдану. Загинув 20 лютого від кулі снайпера, надаючи допомогу пораненим.

Серед тих, хто кинув виклик злочинній владі, були й жінки. 62-річна Антоніна Дворянець, жителька Київської області, учасниця ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, майже щодня приходила на Майдан. 18 лютого пенсіонерка пішла на мирний пікет до Верховної Ради. Там і знайшла свою смерть: її забили кийками спецпризначенці. На прохання чоловіків залишити місце протесту, відповідала: «Я приходжу сюди заради майбутнього дітей і онуків».

На Майдані збиралися люди різних національностей, для яких українська земля стала рідною, тож вони готові були вмирати за волю народу. Грузин Зураб Хурція без вагань приїхав на Майдан і вступив у лави Кіровоградської сотні. Його земляк Давід Кіпіані залишив Грузію після поразки Михеїла Саакашвілі на виборах. На Майдані знаходився із самого початку. 20 лютого отримав смертельне поранення, залишивши сиротою півторарічного сина.

Полковник запасу медичної служби Анатолій Денисюк був серед тих, хто надавав пораненим майданівцям медичну допомогу.

— Найбільше було поранень від гумових куль, які застрягали в людських тілах, — говорить Анатолій Іванович. — Нам доводилося їх «виколупувати» звідти, зупиняючи кровотечі. В деяких випадках важливою була кожна хвилина, тож при наданні допомоги використовували все, що можна. Наприклад, штативами для крапельниць слугували звичайні швабри, а замість спеціального кріплення для флаконів з розчинами використовувалися пляшки з-під мінеральної води.

Людей, які загинули на Майдані та прилеглих до нього вулицях, вперше «Небесною сотнею» назвала поетеса Тетяна Домашенко, присвятивши їм вірш «Небесна сотня воїнів Майдану». Сьогодні в багатьох містах і селах встановлені пам'ятні дошки, їхніми іменами названі вулиці й сквери. Рішенням Київської міської влади відрізок вулиці Інститутської, де між протестувальниками і спецпризначенцями точилися жорстокі сутички і були розстріляні десятки людей, перейменований на Алею Героїв Небесної Сотні.

Ста учасникам протесту присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно). А 20 лютого став Днем Героїв Небесної Сотні.

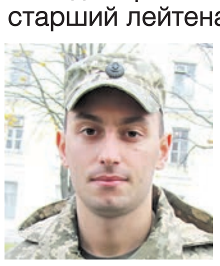
… Герої «Небесної сотні» пішли у вічність. Але людина живе стільки, скільки про неї пам'ятають. Ті, хто віддав свої життя на Майдані за право українців жити у вільній демократичній державі, житимуть вічно. Українці пам'ятатимуть про них завжди.

Сергій ЗЯТЬЄВ

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ ПОКАЗАЛА, ЩО НАС НЕ ПОСТАВИТИ НА КОЛІНА

Поцікавився у наших громадян, що вони думають стосовно тих подій.

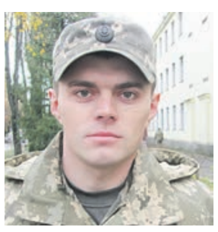
Володимир Янковський, старший лейтенант, учасник АТО

— Восени 2013-го на головну площу країни вийшли мітингувальники, небайдужі до долі власної країни. Замість того, щоб прислухатись до їхньою думки, влада вчинила над ними жорстоке насильство. Адже, потрапивши під кийки «беркутівців», десятки людей опинилися в лікарнях з різної тяжкості травмами і ушкодженнями.

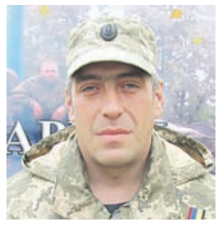
Подальші події переконливо довели, що за два десятиліття нашої незалежності виросло покоління, готове вмирати за Україну: серед протестувальників було чимало молодих людей, студентів. Їх не зупинили ні кийки, ні світлошумові гранати, ні постріли снайперів.

Богдан Карплюк, старший солдат, учасник АТО

— Ті дні, від яких нас віддаляють вже 2 роки, ми повинні пам'ятати все життя. Тому що саме тоді, на Майдані, почала писатися новітня історія Української держави. За ті ідеали, за які боролись мирні демонстранти, сьогодні українці проливають кров на Донбасі, протистоячи російсько-терористичним військам.

Сергій Шкурський, старший солдат, учасник АТО

— Майдан став символом мужності, високого патріотизму і нескореності нашого народу перед правлячою верхівкою. Він показав, що перемогти народ неможливо. Сьогодні мрію про той день, коли на нашій землі нарешті настане мир і спокій, коли всі ми розбудовуватимемо державу, про яку мріяли полеглі на Майдані й в якій вони хотіли жити.

Алла Ляшенко, киянка

— За те, щоб Україна розвивалася не за сценарієм злочинної влади та ляльководів з Кремля, два роки тому було заплачено страшну ціну. Щоб не казали про ті події, я переконана, що вони не були даремними, як не була даремною і смерть понад сотні патріотів. Україна для них була понад усе, отже, ми повинні продовжити ту справу, яку не встигли завершити вони: побудувати демократичну, справді незалежну Українську державу. Вірю, що так воно і буде.

Записав Сергій ЗЯТЬЄВ

«ПОКИ ЖИВА МОВА НАРОДНА В УСТАХ НАРОДУ, ДО ТОГО ЧАСУ ЖИВИЙ І НАРОД...»

23 лютого — Міжнародний день рідної мови

На долю українського народу випало багато страждань і поневірянь. А разом з ним зазнавала утисків і його мова. Як від Польщі, Австро-Угорщини, під владою яких перебували українські землі, так і від Російської імперії, до складу якої входила Україна. Від «старших братів» український народ і його мова натерпілися найбільше. Наведемо лише деякі приклади.

1626 року російський цар заборонив друкувати українською акафіст митрополита Йосипа Кравівського, а Синод Російської православної церкви розпорядився вилучити з усіх храмів книги старого українського друку, замінивши їх російськомовними виданнями.

1720 року Петро І припинив книгодрукування українською, а також наказав переписати російською всі державні документи.

1763 рік. Імператриця Єкатерина ІІ забороняє викладати українською у Києво-Могилянській академії, а за шість років Синод забороняє друкувати і використовувати український буквар. Та цього імператриці видалося замало, тож після руйнування Запорізької Січі було зачинено українські школи, що діяли при полкових козацьких канцеляріях.

XIX століття також відзначене численними репресивними заходами проти української мови. Чого вартий Валуєвський циркуляр 1863 року про заборону давати цензурний дозвіл на друкування україномовної духовної та освітньої літератури! Адже у ньому чітко було сказано, що «ніякої окремої малоросійської мови не було і бути не може». Мине лише 13 років, і з'явиться так званий Емський указ Миколи ІІ, який заборонить друкувати і ввозити з-за кордону будь-яку україномовну літературу, ставити україномовні вистави і навіть друкувати українські тексти під нотами.

XX століття знаменувалося жорсткими санкціями проти української мови. Зокрема, Сенат оголосив україномовну культурну і освітню діяльність шкідливою для імперії, за наказом «великого реформатора», як його сьогодні називають в Росії, Петра Столипіна, була припинена діяльність товариств, видавництв, у яких використовувалася «малоросійська». 1914 року російський цар Микола ІІ видав указ, згідно з яким припинялося існування української преси, а також заборонялося відзначати 100-літній ювілей Тараса Шевченка!..

З приходом до влади більшовиків в Україні було оголошено так звану українізацію. Адже сам «вождь світового пролетаріату» стверджував, що «українська культура протягом віків придушувалася царатом, експлуататорськими класами Росії» і розпорядився, щоб «усі члени партії усіма засобами сприяли усуненню будь-яких перешкод до вільного розвитку української мови і культури».

Звісно, що українізація під російсько-більшовицькими прапорами була насамперед одним із дієвих засобів реалізації комуністичних цілей та ідей. Та згодом з'ясувалося, що рідна мова є досить вагомим способом національного пробудження. Тому 1933 року — просто в розпал голоду в Україні — з'явилося розпорядження Сталіна про її припинення. А 1938-го радянський уряд ухвалив постанову про обов'язкове вивчення російської мови у школах усіх національних республік.

1970 року був виданий наказ міністра освіти СРСР, який дозволяв захищати дисертації виключно російською, а згодом Москва заборонила відзначати ювілей класика української літератури Івана Котляревського і його невмирущої «Енеїди», яку, до слова, вивчали в школах!

БЕЗ МОВИ НАЦІЯ ПЕРЕТВОРИТЬСЯ НА НАСЕЛЕННЯ

У 70–80-ті роки минулого століття з'явилося кілька постанов, спрямованих на посилення вивчення у школах російської мови. Її викладачі заохочувалися не лише морально, а й матеріально — 15 відсотковими надбавками до зарплати. Навіть у розпал так званої перебудови ЦК КПРС ухвалив рішення про «законодавче закріплення російської мови як загальнодержавної». Можна навести ще десятки урядових документів, які суттєво обмежували для українців користування рідною мовою.

Одразу після розпаду Радянського Союзу в Росії почали говорити про утиски щодо російської мови в Україні. Інакше, як абсурдними, ці звинувачення не назвати, адже «мова великих Пушкіна і Толстого» у порівнянні з мовами інших країн, що постали на руїнах Радянського Союзу, знаходилася у привілейованому стані. А ось українська, тобто мова не менш великих Шевченка і Франка, в Росії дійсно зазнавала утисків.

Видатний український педагог Костянтин Ушинський писав: «Поки жива мова народна в устах народу, до того часу живий і народ. І нема насильства більш нестерпного, як те, що хоче відняти в народу спадщину, створену незчисленними поколіннями його віджилих предків. Відберіть у народу все — і він усе може повернути; але відберіть мову, і він ніколи більше не створить її, нову батьківщину навіть може створити народ, але мови — ніколи; вимерла мова в устах народу — вимер і народ...»

Досвід деяких країн свідчить: якщо народ не зберіг рідну мову, він перетворюється на населення, яким легко маніпулювати. Ми, українці, зуміли уникнути цієї участі. Насамперед завдяки нашим письменникам і поетам, усім прогресивно мислячим людям, які розуміли: без мови українська нація теж перетвориться на населення. Тому, попри всі утиски, переслідування, вони писали свої твори українською. Референдум 1991 року, коли абсолютна більшість українців віддала голоси за незалежну Україну, події на майдані Незалежності 2004–2005 і 2013–2014 років є переконливим доказом цього.

Хоча і повільно, але українська мова дедалі міцніше стає на ноги. Так, за соціологічними дослідженнями сьогодні більшість жителів міст Західної і Центральної України спілкуються переважно рідною мовою. Наприклад, у Львові цей показник становить — 93, у Вінниці — 79, у Черкасах — 77, у Полтаві — близько 80 відсотків.

З початком тимчасової окупації Луганщини і Донеччини там почалася, як розповідають жителі цього регіону, примусова русифікація. Робиться це під виглядом відновлення «історичної справедливості». При цьому ватажки терористів заявляють, що за часів суверенної України «донеччан і луганчан насильно українізували, вдаючись до брудних і ганебних методів». І це при тому, що більшість населення цього краю, за винятком хіба що сільської місцевості, віддавала перевагу російській мові.

На сьогодні, якщо не враховувати Донбас, ситуація навколо української мови докорінно змінилася. За статистичними даними, кількість українських школярів, які здобувають освіту українською мовою, минулого року сягнула майже 90 відсотків, що на 9 відсотків більше, ніж позаминулого.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ЦІКАВІ ФАКТИ

Сучасна українська мова має близько 256 тисяч слів. За лексичним запасом найбільш близькою до української мови є білоруська — 84 відсотки спільної лексики, далі йдуть польська і сербська — 70 і 68 відсотків відповідно. І лише потім — російська — 62 відсотки. Якщо ж порівнювати фонетику й граматику, то українська має від 22 до 29 спільних рис з білоруською, чеською, словацькою й польською мовами, а з російською тільки 11.

В українській мові, на відміну від решти східнослов'янських мов, іменник має 7 відмінків, один з яких — кличний.

448 року візантійський історик Пріск Панійський, перебуваючи в таборі гунського володаря Аттіли на території сучасної України, записав слова «мед» і «страва». Це було перше згадування українських слів.

Українську мову в різні історичні періоди називали по-різному: проста, руська, русинська, козацька тощо. Історично найуживанішою назвою української мови до середини XIX століття була назва «руська мова». В ній найбільша кількість слів починається на літеру «П», а найменш уживаною літерою українського алфавіту є літера «Ф».

В українській мові безліч синонімів. Наприклад, слово «горизонт» має 12 синонімів: обрій, небозвід, небосхил, крайнебо, круговид, кругозір, кругогляд, виднокруг, видноколо, виднокрай, небокрай, овид. Назви всіх дитинчат тварин є іменниками середнього роду: теля, котеня, жабеня.

Українська мова багата на зменшувальні форми. Зменшувальну форму має навіть слово «вороги» — «вороженьки».

«МЕНІ ЗАПАМ'ЯТАЛИСЬ СОТНІ ВІДКРИТИХ І ЩИРИХ ОБЛИЧ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ЗАХИЩАЮТЬ СВОЮ КРАЇНУ»

Сьогоднішній гість «Народної армії» Сергій Жадан — молодий, але відомий письменник, поет, перекладач, лауреат багатьох престижних вітчизняних та міжнародних премій. Найвідомішими його творами є романи «Депеш Мод», «Месопотамія», «Ворошиловград». Поетичні збірки «Цитатник» та «Ефіопія» були перекладені тринадцятьма мовами, що зробило їхнього автора одним із найвідоміших сучасних українських письменників

— Сергію, у якому віці ви зрозуміли, що літературна творчість — це ваше покликання?

— Я почав писати ще в шкільному віці. Літературу теж любив змалку. Мені завжди було некомфортно без книжок, тож природно, що в якийсь момент почав не просто їх читати, але й писати.

— А чи були у вашій родині представники творчих професій?

— Так. У мене є рідна тітка, харківська поетеса й перекладачка Олександра Ковальова. Ще у вісімдесяті роки минулого століття її творчим доробком стали дві збірки віршів. Вона від початку доволі делікатно й тактовно ставилася до моїх літературних зацікавлень, щось радила, десь підказувала, давала читати літературу, яку складно було знайти на полицях радянських книгарень.

— Ви часто відвідуєте зону проведення АТО. Де саме довелося побувати, з якими творчими колективами?

— Ми з друзями-волонтерами, письменниками та музикантами їздимо на Донбас із виступами та допомогою з 2014 року. Допомагаємо, чим можемо. Хоча, ясна річ, можна було б робити значно більше.

— Що найбільше вразило на сучасному Донбасі?

— Мені запам'яталися сотні відкритих і щирих облич людей, які захищають свою країну. Людей, у яких справді можна багато чого навчитися. Скажімо, витримці, вірі, певній філософії, зокрема здорового ставлення до світу та до себе в цьому світі тощо.

— Як вас сприймають військовослужбовці, мешканці Сходу України?

— Між волонтерами, до яких, вважаю, я також належу, та військовими завжди добрі стосунки — всі роблять одну справу, прикривають один одного. З цивільними теж зазвичай усе гаразд. Багато людей в цей час відкриваються зовсім по-новому, з багатьма сьогодні відбуваються надзвичайно важливі речі. За всім цим цікаво спостерігати.

— Ви часто проводите заходи, гроші від яких передаєте військовим. Що плануєте провести найближчим часом?

— Незабаром поїду з виступами великою групою музикантів. Дамо кілька концертів, плануємо завезти допомогу до кількох лікарень. Також наприкінці лютого й на початку березня плануємо виступи в шести містах Донеччини. А наприкінці березня хочемо провести такий собі пересувний фестиваль у трьох містах Луганської та Донецької областей за участю харківських і київських музикантів, а також місцевих колективів. Нас постійно хтось запрошує, тож ми намагаємось із друзями оперативно реагувати на запрошення. Тим більше, що серед військових є друзі, поїздки до яких уже стали доброю традицією.

Улюблений автор — Гоголь.
Улюблений літературний твір — збірки поезій різних авторів.
Улюблений музичний твір — музика 70-х років минулого століття.
Улюблений фільм — «Земля».
Улюблена страва — свіжий хліб.

— На початку нового року ви разом з гуртом ТНМК відвідали Луганську область. Розкажіть про це детальніше.

— Ми вирішили з'їздити на різдвяні свята та привітати хлопців. Крім «танків» були ще харківські музиканти Боря Севастьянов і Василь Рябко. Дали три концерти для 92-ї бригади і для десантників. Усім сподобалося.

— Минулого року вийшла друком ваша нова книжка «Життя Марії», в якій є багато віршів, котрі можна ототожнювати з подіями, що відбуваються на Сході України. Що стало натхненням для її створення?

— Більшість віршів із цієї книжки писалися після початку бойових дій на Донбасі, 2014-го року. Природно, що ці події знайшли відображення в написаному. В книжці багато реальних персонажів, дехто там виведений навіть під справжнім іменем.

— Стиль ваших поетичних творів є досить незвичним. Це, так би мовити, «поезія у прозі». Чи є це «родзинкою» творчості Сергія Жадана?

— Та ні, ну чому ж «у прозі»? Радше це поезія з елементами прози. Багато речей справді хочеться передати й показати такими, якими вони є в реальному житті, без поетичного прикрашання.

— Чи не плануєте ви присвятити новий роман або поетичний твір героїчним захисникам України?

— Поки не готовий однозначно відповісти на це запитання. Проте у перспективі подивимося. Наразі ми з друзями плануємо всіляко підтримувати захисників України. Себто й надалі робити те, що робимо сьогодні.

— Що, на ваш погляд, потрібно зробити для популяризації україномовних видань?

— Потрібно створити справедливі умови для нормальної конкуренції. Тобто українська видавнича справа має стати рушієм розвитку української літератури.

— Ви чимало допомагаєте бійцям АТО, пораненим, вихованцям дитячих будинків, але уникаєте розмов на цю тему. Чому?

— Не уникаю, а навпаки постійно нагадую про те, що в нашій країні багато співгромадян потребують допомоги. І якщо є можливість допомогти — слід цією можливістю скористатися. Просто мені не подобається «воєнний туризм», тож намагаюсь і не говорити зайвого.

— Про що ви мрієте?

— Хочу жити у вільному і здоровому суспільстві, в незалежній країні зі справедливими законами. Мрію про те, щоб не гинули мої співвітчизники, щоби закінчилась війна.

— Ви дуже зайнята людина. А чи залишається у вас час на хобі?

— Я просто дуже люблю свою професію, тож мені не потрібне хобі.

— Поділіться планами на майбутнє.

— У майбутньому багато роботи, яка, сподіваюся, принесе комусь бодай якусь користь.

— Ваші побажання захисникам України.

— Лишатися собою, не втрачати віру й оптимізм. Разом переможемо!

Записала Олена КРУГЛЕНЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся 8 лютого 2016 року о 10 год., переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — частина нежитлових приміщень будівлі інв. № 1 військового містечка № 54 площею 125,00 кв.м., що розташоване за адресою: м. Київ, вул. Госпітальна, 18, яке перебуває на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 8 лютого 2016 року об 11 год., переможцем визнано ФОП Чебаков О. І. на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 8 військового містечка № 29 площею 131,00 кв.м., що розташоване за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 30, яке перебуває на балансі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

- головний спеціаліст відділу економічної роботи і моніторингу фінансово-економічного управління.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах провідного спеціаліста не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років.

На заміщення посади тимчасово відсутнього працівника:

- провідний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку та звітності фінансово-економічного управління.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста 1 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

На заміщення посади тимчасово відсутнього працівника:

- спеціаліст 1 категорії відділу бюджетного планування, фінансування та контролю за використанням коштів фінансово-економічного управління.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

На заміщення посади тимчасово відсутнього працівника:

- спеціаліст 2 категорії відділу бухгалтерського обліку та звітності фінансово-економічного управління.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 2 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044)242-08-51.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі сховища для техніки інв. № 453 військового містечка № 2 площею 91,6 м2.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: 33024, м. Рівне, вул. Соборна, 364.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціннної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто, за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса sekretarkev@i.ua.

***

Військова академія (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Старший викладач кафедри бойового застосування озброєння та технічних засобів факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн.

2. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку та застосування частин і підрозділів високомобільних десантних військ) факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2360–3339 грн.

3. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил)) факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2872–3806 грн.

4. Старший викладач ВНЗ кафедри електротехніки та систем ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (дві посади по 0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3573 грн.

5. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (бойового екіпірування) факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2693–3573 грн.

6. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3105 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь;

або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який, має не менше 5 років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Кваліфікаційні вимоги до провідного наукового співробітника: особи, які мають науковий ступінь та/або вчене звання, досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі науки не менше 3 років.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого наукового співробітника: військовослужбовці, які мають науковий ступінь або вчене звання та досвід роботи у відповідній галузі науки не менше 2 років;

працівники Збройних Сил України, які мають науковий ступінь або вчене звання та досвід роботи у відповідній галузі науки не менше 2 років або висококваліфіковані фахівці без наукового ступеня або вченого звання, які мають вищу освіту (ступінь магістра) та досвід керівної (науково-дослідної) роботи (служби) не менше 5 років у відповідній галузі знань.

Кваліфікаційні вимоги до посади наукового співробітника та молодшого наукового співробітника: особи, які мають рівень вищої освіти «магістр» та досвід роботи у відповідній галузі знань не менше 3 років.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); службова картка (для військовослужбовців); медична книжка (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 19.03.2016 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 63-14-75.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

Умови набору до докторантури, ад'юнктури і магістратури Української військово-медичної академії

Докторантура

До докторантури на підставі конкурсного відбору приймаються офіцери медичної служби віком не старше 47 років (за станом на 31 грудня року вступу), які мають науковий ступінь кандидата медичних наук, вагомі наукові здобутки та опубліковані праці з обраної наукової спеціальності та які в змозі на високому науковому рівні проводити наукові дослідження.

Рапорт про вступ до докторантури подається за підпорядкованістю до 25 лютого 2016 року. До рапорту додаються: розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук; копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук; список опублікованих наукових праць і винаходів; копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням набутої кваліфікації спеціаліста або магістра; характеристика науково-педагогічної (наукової) та службової діяльності; витяг з протоколу засідання Вченої (наукової) ради ВВНЗ або НУ про доцільність підготовки в докторантурі (для вступників з ВВНЗ або НУ).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук і диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

Ад'юнктура

До ад'юнктури на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу медичну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр», виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах не менше двох років. Магістрам медицини дозволяється вступати до ад'юнктури без стажу роботи у військах.

До ад'юнктури приймаються офіцери віком не старше 43 років.

Рапорт про вступ до ад'юнктури подається за підпорядкованістю до 25 лютого 2016 року. Разом з рапортом, в якому вказуються спеціальність ад'юнктури, а також іноземна мова, з якої буде складатися іспит, подаються: список опублікованих наукових праць і винаходів (у разі їхньої відсутності подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності); копія диплома про повну вищу медичну освіту із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра; посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявністю складених кандидатських іспитів); службова характеристика, затверджена командиром (начальником) частини (установи), скріплена гербовою печаткою; копія службової картки, затверджена командиром (начальником) частини (установи), скріплена гербовою печаткою; медична картка із зазначенням можливості навчання в ад'юнктурі; витяг з протоколу засідання Вченої ради УВМА (для офіцерів, які вступають до ад'юнктури безпосередньо після закінчення магістратури УВМА з терміном навчання 1 рік).

Диплом про вищу освіту подається вступником особисто.

Вступники до ад'юнктури складають конкурсні іспити зі спеціальності, філософії та однієї з іноземних мов (англійської, німецької, іспанської, італійської, французької) в обсягу діючих програм для вищих навчальних закладів.

Копії рапортів кандидатів направляти безпосередньо начальнику УВМА на адресу: 04655, м. Київ, Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

1. Українська військово-медична академія оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника академії (з клінічної роботи), ШПК «полковник медичної служби», посадовий оклад 1721–1860 грн.

2. Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають науковий ступінь доктора медичних наук або вчене звання професора, педагогічний стаж не менше 5 років.

3. Дата проведення конкурсу — з 17.02.2016 до 16.03.2016 р., термін подання документів — до 16.03.2016 р.

4. Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт по команді; автобіографія; завірені копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; довідка про придатність до військової служби; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів).

Документи надсилаються на адресу: 04655, м. Київ, Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

Українська військово-медична академія оголошує конкурс на заміщення вакантної посади старшого наукового співробітника науково-дослідного віддiлу організації медичного забезпечення Науково-дослідного інституту, ШПК «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1380–1460 грн.

Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають науковий ступінь кандидата медичних наук або вчене звання доцента, педагогічний стаж науково-педагогічної роботи не менше 3 років.

Дата проведення конкурсу — з 17.02.2016 до 16.03.2016 р., термін подання документів — до 16.03.2016 р.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт по команді; автобіографія; завірені копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; довідка про придатність до військової служби; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів).

Документи надсилаються на адресу: 04655, м. Київ, Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. №157 військового містечка № 50 площею 150,40 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська обл, м. Біла Церква, вул. Гайок. Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква (далі — КЕВ м. Біла Церква).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18. Телефон для довідок: (068)7399994 або (04563) 5-30-00.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 147 військового містечка № 201 площею 200,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська обл., м. Бровари.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 9 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067)4050140 або (044)242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 4 військового містечка № 268 площею 54,90 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Медова, 5.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 9 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067)4050140 або (044)242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення третього поверху будівлі інв. № 1 військового містечка № 50 площею 22,80 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Грушевського, 30/1.

Балансоутримувач: Центральний будинок офіцерів Збройних Сил України.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 9 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067)4050140 або (044)242-81-99.

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 9 березня 2016 року об 10 год. за адресою: 03113, м. Київ-113, просп. Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223.

Об'єкти оцінювання: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: до 10 год. 4 березня 2016 року.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оцінної діяльності подають:

заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 2);

копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб);

копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності;

копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оцінної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженим наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результат конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу укладається договір на проведення незалежного оцінювання рухомого військового майна.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, просп. Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044)454-73-26, (044)454-73-86.

Лот 1

Додаток 1

№№ пп	Сторінка переліку 1241-р	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кіл-сть	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Категорія якісного (технічного) стану, ступінь придатності	Опосередкована вартість, тис. грн		Місцезнаходження
								одиниці	разом	
1	20	Шапка-вушанка солдатська 54—56 розміру (шапка-вушанка 54-56 розміру)	штук	9500	1972-1994	20-42	I	0,0154	146,3	в/ч А2365, смт Вакуленчук
2	22	Куртка і штани утеплені польові кольору хакі	штук	11	1975-1980	34-39	I	0,16333	1,79663	в/ч А2365, смт Вакуленчук
3	23	Куртка і штани утеплені камуфльованого кольору (куртка та штани камуфльовані утеплені)	штук	7	1983-1987	27-31	I	0,16333	1,14331	в/ч А2365, смт Вакуленчук
4	24	Шолом сталевий для регулювальників (потребуючий фарбування) (шолом сталевий для регулювальників)	штук	60	1955-1995	19-59	I	0,00493	0,2958	в/ч А2365, смт Вакуленчук
5	28	Нарукавний знак Збройних Сил України в ООН	штук	35	1955-1995	19-59	I	0,00108	0,0378	в/ч А2365, смт Вакуленчук
6	28	Прапорець на берет Національної гвардії України (прапорець на НГУ)	штук	1658	1990-1995	19-24	I	0,0021	3,4818	в/ч А2365, смт Вакуленчук
7	28	Пряжка до ременя для штанів	штук	19200	1957-1961	53-57	I	0,00333	63,936	в/ч А2678, м.Львів
8	29	Кокарда до головного убору воєнізованої охорони "ВОХОР" (кокарди до головних уборів "ВОХОР")	штук	105	1970	44	I	0,007	0,735	в/ч А2365, смт Вакуленчук
9	29	Петлиця бавовняна на куртку рядового складу воєнізованої охорони "ВОХОР" (петлиці бавовняні на куртки рядового складу "ВОХОР")	штук	173	1970	44	I	0,0023	0,3979	в/ч А2365, смт Вакуленчук
10	31	Запасний фільтр до респіратора	штук	3050	1982	32	I	0,0001	0,305	в/ч А2365, смт Вакуленчук
11	56	Батіг для скота (скотопоганялка)	штук	53	1994	20	придатне	0,0024	0,127	А3466,м. Київ
12	56	Таз емальований	штук	31	1977	37	III	0,0054	0,167	А3466,м. Київ
13	57	Відро для сміття з педаллю (відро педальне для сміття)	штук	29	1979	35	II	0,0165	0,479	А3466,м. Київ
14	57	Лійка металева на 2-3 л	штук	6	1980	34	II	0,006	0,036	А3466,м. Київ
15	57	Замок висячий	штук	35	1977	37	II	0,0034	0,119	А3466,м. Київ
16	57	Пломбіратор	штук	7	1971	43	IV	0,0057	0,04	А3466,м. Київ
17	57	Ящик універсальний з замком	штук	21	1965	49	II	0,0255	0,536	А3466,м. Київ
18	57	Ящик універсальний	штук	149	1966	48	III	0,0287	4,276	А3466,м. Київ
19	58	Спеціальний комбінезон бавовняний з капюшоном для дезінфекторів (спеціальний комбінезон х/б з капюшоном для дезінфекторів)	штук	200	1984	30	III	0,0852	17,04	А3466,м. Київ
20	65	Трійник Т-подібний	штук	198	1975	39	придатне	0,00125	0,2475	А3466,м. Київ
21	65	Циліндр мірний з носиком, 10 мл	штук	192	1996	18	придатне	0,00022	0,0422	А3466,м. Київ
22	65	Циліндр скляний мірний з носиком, ємністю 50мл	штук	300	1998	16	придатне	0,00006	0,018	А3466,м. Київ
23	65	Циліндр скляний мірний з носиком, ємністю 100мл	штук	315	1997	17	придатне	0,00006	0,0189	А3466,м. Київ
24	65	Чаша випаровувальна фарфорова № 2	штук	131	1997	17	придатне	0,00006	0,0079	А3466,м. Київ
25	65	Чаша випаровувальна фарфорова № 3	штук	129	1995	19	придатне	0,00357	0,4605	А3466,м. Київ
26	65	Чаша конічна з обручами діаметром 125 мм (зливна)	штук	111	1994	20	придатне	0,00268	0,2975	А3466,м. Київ
27	65	Чаша конічна з обручами діаметром 190 мм (зливна)	штук	129	1994	20	придатне	0,00488	0,6295	А3466,м. Київ
28	66	Бритва з металевою ручкою	штук	121	1975	39	II	0,00057	0,069	А3466,м. Київ
29	66	Пляшка для рідких ліків (пляшка для дачі рідких ліків)	штук	51	1976	38	придатне	0,00064	0,0326	А3466,м. Київ
30	66	Пляшка для рідких ліків (пляшка для дачі рідких ліків)	штук	223	1973	41	придатне	0,00051	0,1137	А3466,м. Київ
31	68	Кружка Ейсмарха ємністю 4 л (кружка Ейсмарха гумова ємн. 4 л)	штук	162	1986	28	придатне	0,01461	2,3668	А3466,м. Київ
32	70	Щітка для миття рук	штук	70	1965	49	придатне	0,00591	6,9147	А3466,м. Київ
33	71	Рентгенометр-радіометр ДП-5А (ДП-5А)	штук	612	1971-1979	35-43	II	0,1073	65,6676	А0312, с. Селещина

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ____

Місцезнаходження (місце проживання) _____________________________________

-------------- --------------- --------------- ------------------------
(телефон) (телефакс) (телекс) (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. ____________________________
(дата заповнення заяви) (підпис керівника)
М.П.

Лот 2

Додаток 1

№№ пп	Сторінка переліку 1241-р	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кіл-сть	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Категорія якісного (технічного) стану, ступінь придатності	Опосередкована вартість, тис. грн		Місцезнаходження
								одиниці	разом	
1	5, поз. 8	Р-140Д стаціонарна учбова	к-т	1	1984	30	III	37,498	37,498	А1546, м. Кременчук Полтавської області
2	6, поз. 1	Р-140 стаціонарна учбова	к-т	1	1985	29	III	26,5482	26,5482	А1546, м. Кременчук Полтавської області
3	6, поз. 2	Р-140-0,5 стаціонарна учбова	к-т	1	1981	33	III	14,1598	14,1598	А1546, м. Кременчук Полтавської області
4	6, поз. 4	Р-155У	к-т	1	1977	37	IV	6,9931	6,9931	в/ч А1724, смт Озерне Житомирської області
5	6, поз. 5	Р-105Д	к-т	2	1964	50	IV	0,1971	0,3942	в/ч А1724, смт Озерне Житомирської області
6	6, поз. 6	Р-107	к-т	3	1969	45	IV	1,1493	3,4479	в/ч А2365, смт Вакуленчук Житомирської області
7	6, поз. 7	Р-157	к-т	5	1986—1987	27—28	IV	0,5473	2,7365	в/ч А2365, смт Вакуленчук Житомирської області
8	6, поз. 8	Р-105М	к-т	5	1988	26	IV	0,0493	0,2465	в/ч А2299, м. Бровари Київської області
9	6, поз. 10	Р-399А	штук	1	1999	15	IV	12,6426	12,6426	в/ч А1799, м. Київ
10	7, поз. 1	15Э487-04	штук	1	1988	26	IV	0,1049	0,1049	А1546, м. Кременчук Полтавської області
11	7, поз. 2	15Э488-В1 (без Р-160)	штук	1	1989	25	IV	17,3521	17,3521	А1546, м. Кременчук Полтавської області
12	7, поз. 3	15Э1213	штук	1	1989	25	IV	0,3771	0,3771	А1546, м. Кременчук Полтавської області
13	7, поз. 4	15к339 (Р-160)	штук	1	1989	25	IV	11,0415	11,0415	А1546, м. Кременчук Полтавської області
14	7, поз. 8	СИУ-300	к-т	1	1977	37	IV (потребує ремонту)	0,5683	0,5683	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
15	7, поз. 9	ГС-300	к-т	1	1977	37	IV (потребує ремонту)	0,163	0,163	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
16	7, поз. 10	Р-5-10	к-т	2	1983—1985	29—31	IV (потребує ремонту)	0,5961	1,1922	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
17	8, поз. 1	Ц-4324	к-т	2	1985	29	IV (потребує ремонту)	0,0242	0,0484	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
18	8, поз. 2	Ц-4341	к-т	1	1971	43	IV (потребує ремонту)	0,0099	0,0099	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
19	8, поз. 3	Л2-54	к-т	1	1985	29	IV (потребує ремонту)	0,0269	0,0269	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
20	8, поз. 4	Л3-3	к-т	1	1985	29	IV (потребує ремонту)	0,0269	0,0269	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
21	8, поз. 5	В3-55	к-т	1	1985	29	IV (потребує ремонту)	0,0271	0,0271	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
22	8, поз. 6	ВУ-15	к-т	1	1987	27	IV (потребує ремонту)	0,0858	0,0858	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області
23	8, поз. 7	Ц-4353	к-т	2	1985—1987	27—29	IV (потребує ремонту)	0,0271	0,0542	в/ч А0473 (А4558), м. Ніжин Чернігівської області

ЗАМІСТЬ БІЛОЇ СУКНІ — КАМУФЛЯЖ, А ЛІМУЗИНА — БОЙОВА МАШИНА

Не вірте тим, хто каже, що на війні немає місця для романтики і кохання. Не варто думати, що від постійної тривоги і розривів мін черствіє людське серце. Просто не вірте…

Без рідні — лише товариші по службі, без святкових страв — тільки хліб із медом. Так у зоні АТО відгуляла весілля бойового побратима 28-ма механізована бригада. **На весільний рушничок стали тернополянин Руслан та уродженка Донецької області Наталія**.

Молоді люди познайомилися і покохали один одного на фронті. Мирного часу вирішили не чекати і днями обвінчалися у зоні АТО.

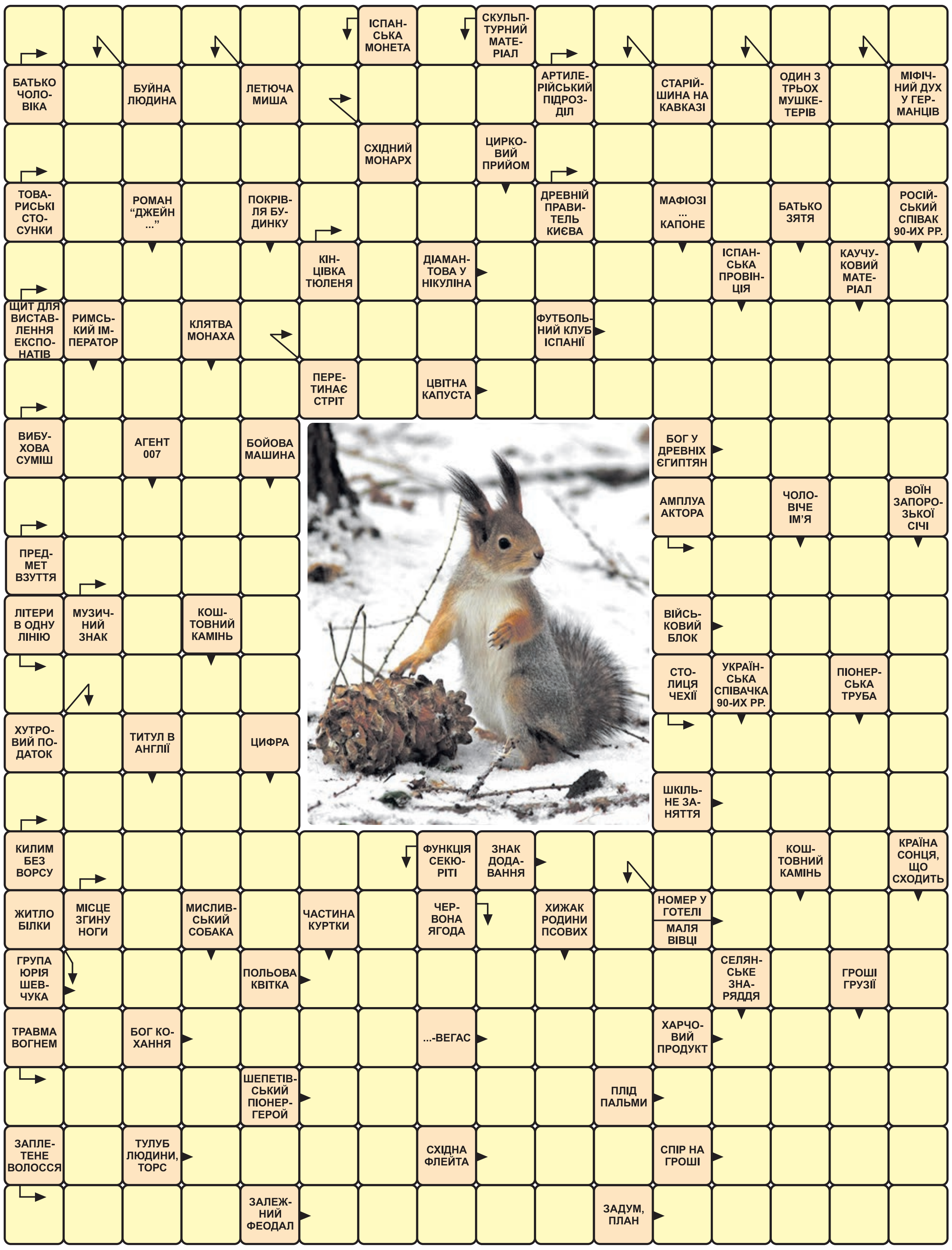
Бойові побратими навіть повітряні кульки та квіти роздобули, щоб прикрасити святково транспорт для молодих. А дружба та дружка знайшли собі спеціальні стрічки, а для нареченої — весільну фату.

Корони, необхідні для вінчання, виготовили разом із місцевим капеланом. Він же й обвінчав молодят.

До слова, замість лімузина молодята каталися на прикрашеній бойовій машині піхоти.

До щирих привітань, які в той день лунали на адресу молодої сім'ї, хочеться додати найголовніше побажання — мирного неба та щасливих років подружнього життя в любові й вірності.

Наталія ТКАЧУК

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

МИ ГОРДИМОСЯ ТАКИМ ГЕРОЄМ, ЯК ТИ!

Доброго дня, шановний воїне. Ми учні Снячівської школи, що в Чернівецькій області, гордимося і пишаємося тобою. Ми щиро дякуємо тобі, український воїне, за твою хоробрість, за твою сміливість, за твою сердечну совість, за твій захист усіх нас, щоб ми жили під мирним світлим небом.

Ми молимо Всевишнього за тебе, щоб тебе Бог захистив від ворожих куль, щоб ангели-охоронителі завжди тебе охороняли.

Ми віримо тобі, як вірить і вся Україна наша, що ми переможемо ворога і настане мир на нашій землі і ти повернешся додому, до рідних, де тебе зустрічатимуть як героя!

І нехай тоді всі земні квіти схиляться до твоїх ніг, а усміхнене сонечко обцілує тебе своїми променями!

Знай, вся Україна і разом з нею ми будемо гордитися таким героєм, як ти!

Слава Україні!

Героям Слава!

ПЕРЛИНИ НАРОДНОЇ МУДРОСТІ

«Тни дерево, доки молоде, вчи дитя, поки мале»

***

«Посієш вчинок — пожнеш звичку, посієш звичку — пожнеш характер, посієш характер — пожнеш долю»

***

«Гідність людини визначається її вчинками»

***

«Лагідні слова роблять приятелів, а гострі — затятих ворогів»

***

«Що в мудрого на гадці, те в дурного на язиці»

***

«На красиву жінку приємно дивитися, а з розумною добре жити»

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Жінка приходить на роботу з синцем під оком. Співробітник зауважив, запитує:

— Хто це тебе так?

— Чоловік!

— Чоловік? Я думав, він у відрядженні…

— Ха! Він думав… Я була ВПЕВНЕНА!

***

Начальник зранку:

— Очі в тебе опухлі й червоні… Ти що, пив?

— Ні, блін, на роботу йти не хотів… Плакав…

***

Кохана, дивись який прекрасний сьогодні день!

— На що це ти натякаєш?

— Ти ж сама казала, що підеш від мене одного прекрасного дня.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 21035 Замовлення 45750

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ, Костянтин МАШОВЕЦЬ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114